

# Sao Chối, Tôi Yêu Em

## Contents

|                                     |          |
|-------------------------------------|----------|
| <b>Sao Chối, Tôi Yêu Em</b>         | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .               | 2        |
| 2. Chương 2 . . . . .               | 4        |
| 3. Chương 3 . . . . .               | 5        |
| 4. Chương 4 . . . . .               | 6        |
| 5. Chương 5 . . . . .               | 7        |
| 6. Chương 6 . . . . .               | 8        |
| 7. Chương 7 . . . . .               | 10       |
| 8. Chương 8 . . . . .               | 11       |
| 9. Chương 9 . . . . .               | 13       |
| 10. Chương 10 . . . . .             | 14       |
| 11. Chương 11 . . . . .             | 15       |
| 12. Chương 12 . . . . .             | 17       |
| 13. Chương 13 . . . . .             | 18       |
| 14. Chương 14 . . . . .             | 19       |
| 15. Chương 15 . . . . .             | 21       |
| 16. Chương 16 . . . . .             | 22       |
| 17. Chương 17 . . . . .             | 24       |
| 18. Chương 18 . . . . .             | 25       |
| 19. Chương 19 . . . . .             | 26       |
| 20. Chương 20 . . . . .             | 28       |
| 21. Chương 21 . . . . .             | 29       |
| 22. Chương 22 . . . . .             | 30       |
| 23. Chương 23 . . . . .             | 32       |
| 24. Chương 24 . . . . .             | 33       |
| 25. Chương 25 . . . . .             | 35       |
| 26. Chương 26 . . . . .             | 36       |
| 27. Chương 27 . . . . .             | 38       |
| 28. Chương 28 . . . . .             | 39       |
| 29. Chương 29 . . . . .             | 41       |
| 30. Chương 30 . . . . .             | 42       |
| 31. Chương 31 . . . . .             | 44       |
| 32. Chương Cuối 1 . . . . .         | 45       |
| 33. Chương Cuối 2 . . . . .         | 46       |
| 34. Chương Ngoại Truyện 1 . . . . . | 47       |
| 35. Chương Ngoại Truyện 2 . . . . . | 48       |
| 36. Chương Ngoại Truyện 3 . . . . . | 49       |

## Sao Chối, Tôi Yêu Em



### Giới thiệu

Giới thiệu nhân vật Nữ Ngô Huyền Anh Thư: (nó) 16t, là cô công chúa nhỏ của ông chủ hãng thời trang

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sao-choi-toi-yeu-em>*

## 1. Chương 1

Giới thiệu nhân vật

Nữ

Ngô Huyền Anh Thư: (nó) 16t, là cô công chúa nhỏ của ông chủ hãng thời trang nổi tiếng A&T, tính tình mưa nắng thất thường nhưng khá hòa đồng, học võ từ nhỏ để phòng thân (đai đen karate), lực học cực giỏi^..v..v..

-Ngoại hình: cao khoảng 1m60, da trắng, tóc nâu dài ngang lưng, gương mặt khá xinh và khá dễ thương.

Trương Hà My : 16t (một trong hai đứa bạn thân của nó) ba Hà My\_Trương Hoàng Nam là chủ của tập đoàn xe hơi uy tín ngoài ra còn là ông trùm mafia nhưng rất ít khi lộ diện nên ít người biết mặt chỉ nghe danh đã thấy sợ rồi, giỏi võ ( đai đen karate, taygondo...) hết mực bảo vệ hai cô bạn thân và trong lớp chỉ chơi thân với nó và Minh Anh, học giỏi, tính tình lạnh lùng với mọi người trừ hai con bạn thân.

-Ngoại hình: cao 1m61, học giỏi giống nó, tóc dài tới vai uốn cụp nhuộm màu hơi vàng, da trắng, sở hữu 1 gương mặt xinh xắn, ít khi cười ( chỉ cười với hai con bạn và một người nữa thui à hihi)

Nguyễn Minh Anh: 16t là tiểu thư của Nguyễn Gia, cũng học võ nhưng không giỏi như nó và Hà My, tính tình hiền lành, hòa đồng, là bạn thân của nó và Hà My.

-Ngoại hình: cao 1m60, xinh và dễ thương, mái tóc đen tuyền ngắn ôm sát lấy khuôn mặt làm nổi lên làn da trắng ko tì vết, hiền lành, hòa đồng với mọi người. Học giỏi nốt ạ

Nam:

Trần Hoàng Đăng Vũ (hắn) 16t, là một tên con trai độc nhất của tập đoàn đá quý lớn nhất và có nhiều chi nhánh ở các quốc gia khác, tính tình hơi lạnh lùng (với mọi người trừ nó cộng thêm hai người bạn của nó và hai tên bạn hắn), học cực giỏi, là một trong bộ ba hot boy của khối.

-Ngoại hình: cao 1m80, thân hình thì chuẩn khối phải nói, sở hữu 1 gương mặt rất đẹp trai và có lượng fan nữ đông nhất.

Trương Hàn Phong: 16t là bạn thân của hắn và Minh Dương, tính tình nhí nhố như trẻ con rất thích đi chọc phá người khác , gia cảnh thì cũng phải ngang ngửa như nhà hắn, là con trai của gia đình danh giá ba cậu là chủ của hàng trăm khách sạn trong và ngoài nước.

-Ngoại hình: cao 1m80, học giỏi, sở hữu khuôn mặt dễ thương, răng khểnh, má núm đồng tiền (trời ơi sao ông trời bất công thế nhở đẹp hết cả phần con gái rùi huhu), đào hoa và có lượng fan girl khá đông.

Trương Vũ Minh Dương: 16t là thành viên của bộ ba hotboy (hắn, tên Hàn Phong và cậu) cũng là bạn thân của hai tên được nói ở trên, tính tình hiền lành, ấm áp. Là con trai của dòng họ Trương Vũ nổi tiếng mà rất nhiều cô gái muốn làm dâu ạ.

-Ngoại hình: Cũng 1m80 luôn, học giỏi, gương mặt memly thôi rồi, hay cười một nụ cười rất ấm áp ví vật mà có lượng fan nữ cũng ko nhỏ.

CHÚ Ý: Ba tên này không phải không biết võ mà là quá giỏi luôn toàn đai đen taygondo, karate không à.

## Chương 1

Buổi chiều tại khu phố gần nhà nó, hôm nay trời nắng nhẹ những tia nắng xuyên qua những tán lá cây xanh mượt hai bên đường, những làn gió nhẹ thổi qua. Hôm nay nó lại có hứng muốn đi dạo, nó mặc chiếc váy trắng đơn điệu dài đến đầu gối, vai lệch, ôm sát vòng eo thon thả của nó, da trắng, tóc thả ngang lưng, mái ngố tay thì vung vẩy cái túi sách do hơi ...quá tay thể quái nào mà cái túi của nó bay ra đĩa đường làm nó vội ra nhặt ma không để ý có 1 chiếc ô tô đang đi tới( cũng may là đi chậm không thì nó ngẻo củ tỏi luôn rồi) tại nó đột ngột chạy ra nên người lái không phanh kịp và tông vào nó.

-A... \_Nó ngã ra đất may mà không sao, chủ xe vội mở cửa chạy lại

-Bạn không sao chứ? có bị thương chỗ nào không? Cần tới bệnh viện không?\_Người chủ xe vừa tông vào nó lo lắng hỏi:

-Ax...tui không sao đâu khỏi phải tới bệnh viện.

-Ừm vậy thì tốt rồi!\_Cậu bạn cười hiền nhìn nó

Nó giờ mới nhìn kĩ cậu bạn này cậu ta khá cao, tóc nâu, da trắng (không tì vết luôn) và có một nụ cười tỏa nắng

-Tui là Trương Vũ Minh Dương, bạn tên gì?

-À tui tên Anh Thư, ừm không có việc gì thì tui đi trước đây\_ Nó cười tươi bước đi để lại một người còn đang ngẩn ngơ vì nụ cười đầy

-Cô bé này dễ thương thật!\_Cậu ta tự nói với mình và cười một nụ cười tỏa nắng

Hôm sau 6h40 am tại nhà nó.

Reng...reng...reng....

Tiếng đồng hồ báo thức của nó reo, bỗng.....

Bốp...cách...cách....

Không gian lại trở về yên tĩnh. Chắc các bạn đang thắc mắc đó là âm thanh gì phải không ạ, xin thưa đó chính là tiếng mà chiếc đồng hồ của nó khi trở về với đất mẹ hay nói cách khác là bị nó quăng xuống đất một cách không còn gì Phũ hơn. Đó là cái đồng hồ thứ N từ khi nó đi học rồi ạ

RẦM.....

Lại một tiếng động nữa vang lên và đây là tiếng mà mamy xinh tươi của nó mở à nhầm đúng hơn là ĐÁP cửa xông vào phòng nó:

-NGÔ HUYỀN ANH THƯ!!!!!!!!!! DẬY MAU!!!!!!!!!!\_Mamy nó mở volum cỡ Max gọi nó.

-Ừm.....ừm...cho con ngủ....thêm lát nữa... đi mà\_Nó chồm chắn kín đầu...ngủ tiếp. ( bó tay với nhỏ này)

-Con có dậy đi học không thì bảo hả??????????

-Hả??? Học??? Học??? AAAAAAAAAAAAAA chết rồi muộn học rồi, sao mẹ không gọi con sớm huhuhuhu...

Vèo!!!! Nó phóng đi làm VSCN với tốc độ ánh sáng

## 2. Chương 2

Hôm nay là ngày đầu tiên nó bước chân vào trường Cấp ba học ạ, vì mới ngày đầu đi học nên nó không muốn lọt vào tầm ngắm của mấy ông bà giám thị không thì sau này khổ dài dài vs cái tính của nó .

VSCN xong nó phóng vội tới trường, cũng may là nhà nó không xa trường cho lắm. Nó cầm đầu chạy mà không để ý đường đi và rồi.....

-Quái hình như mình vừa dẫm vào cái gì mềm mềm thì phải??? (các bạn biết Thư nhà ta dẫm vào gì không? hehe các bạn sẽ biết ngay thôi)

Grừm.....Grừm.....

Nó nuốt nước bọt cái ực, toát mồ hôi quay lại thì hời ơi cái mà nó dẫm phải không gì khác đó chính là đuôi con Mực.....con Béc dê nhà ông hàng xóm ạ, con chó đang gằm gừ nhe hàm răng trắng sáng của nó ra vì không biết nó đang làm gì bên bờ tường và tất nhiên là đuôi nó để ra lối đi...bị Anh Thư nhà ta đã vô tình dẫm lên.

Gâu Gâu Gâu....

Sau những tiếng sủa vang trời thì cuộc chạy thi giữa nó và con Béc dê kia bắt đầu, nó hùng hục cầm đầu cầm cổ chạy thì bỗng....

BỐP...

Nó va vào một người đi cùng chiều với nó ( nhỏ này đi đứng thế đấy haizzz) và kết quả là hai đứa ngã lăn quay ra đường, nó lồm cồm bò dậy không kịp xin lỗi cái tên con trai mà nó vừa va phải nó vội chạy tiếp nhưng khuỷu tay nó bị tên kia giữ lại

-Này con nhỏ kia đi đứng kiểu gì thế hả va vào người ta mà không xin lỗi là sao???

Mặt nó tái mét miệng lắp bắp:

-C....Ch....Chó.....

-Hả cái gì cơ??? Ax con nhỏ kia cô bảo ai là chó hả????\_hắn giận tím mặt.

Nó lại lắp bắp:

-K....Không...không phải...là..là..là chó... chó đuối... AAAAAAAAAA..

Sau khi nghe nó nói hắn mới quay lại đằng sau thì ôi thôi con chó đã chạy gần tới nơi miệng không ngừng gằm gừ sủa ỉn ỏi. Lúc này mặt hắn cũng tái mét rồi hai đứa cầm đầu chạy tới trường. Cũng may mà nhờ con chó đuối mà nó tới trường vừa lúc trường chuẩn bị đóng cổng ( hôm nay về có khi phải cầm ơn con chó). Tất nhiên khi vào trong trường thì con Béc dê đã bị chặn ở ngoài, mấy bác bảo vệ thấy con chó sủa ỉn ỏi ngoài cổng quay ra quát hai đứa nó:

-Này hai đứa kia làm gì mà mới sáng sớm đã đi trên chó nhà người ta thế hả??? có biết đây là trường học không hả???

Nó ríu rít xin lỗi:

-Dạ.....dạ cháu...cháu xin lỗi ạ.

Rồi nó lôi tên kia chạy biến luôn không kịp cho ông bảo vệ nói thêm câu gì.

Chạy một đoạn thì hai người dừng lại thở dốc.

Bây giờ mới nhìn kĩ mặt tên kia tại này mãi chạy nên không để ý, nói thế nào nhỉ? Ừm...da trắng, môi đỏ, cao ( chắc khoảng 1m80 đấy là nó đoán thế hehe) nói chung là chuẩn một mĩ nam!!! Nhưng nó đã hối hận vì những lời nói đấy...

-Này nhỏ kia cô có phải SAO CHỎI không thế hả? Mới sáng ra mà đã va vào cô rồi còn bị chó đuối nữa chứ, Ax thật là....

-Hix...xin lỗi!

-Cô tưởng xin lỗi mà xong à? mới sáng ra đã thế này thì không biết hôm nay tôi gặp phải cái gì nữa, Axxxxx tức điên lên mà!

Hắn mắng nó một tràng và chắc hẳn các bạn đã nghe câu “ Tức nước vỡ bờ” rồi phải không ạ, hihi vốn tính của Anh Thư nhà chúng ta đâu phải hiền lành gì dù biết mình có lỗi nhưng cô cũng xin lỗi rồi mà còn bị tên này mắng cho té tát.

-Này cái tên kia tui đã xin lỗi anh rồi còn gì hả đừng thấy bà cô đây hiền mà được nước lấn tới nhá vừa vừa phải phải thôi nha!!! Mà đàn ông con trai gì mà nhỏ mọn có tí tí thể mà cũng làm ầm lên ( vâng hẳn là 1 tí cơ đấy) làm như tôi muốn thế không bằng ý ai bảo anh đi không tránh đường cho tôi (thôi đi cô nương chứ không phải cô đi không nhìn đường mà đâm vào người ta ak?- t/g\_ Kệ ta- Anh Thư) bực cả mình!!!!

Nó tuân cho hắn một tràng rồi bỏ đi mất hút để cho thằng bé ngơ ngơ cái mặt ra. Hắn ta lầm bầm:

-Nhỏ SAO CHỐI cô nhớ mặt tôi đấy! Động vào TRẦN HOÀNG ĐĂNG VŨ này không xong đâu!!! Đừng để tôi gặp lại cô, Hừm!( không gặp sao được ta cho gặp là phải gặp kakaka)

### 3. Chương 3

Haizzzzz cũng tại mãi cãi nhau với hắn nên kết quả là nó BỊ MUỘN HỌC!!! Tìm mãi mới thấy lớp nó 10A2

-NGÔ HOÀNG ANH THƯ!!!!!! EM CÓ BIẾT BÂY GIỜ LÀ MẤY GIỜ RỒI KO HẢ MỚI NGÀY ĐẦU ĐI HỌC MÀ ĐÃ ĐI MUỘN! @#\$\$%^&\*...

Sau một tràng giáo huấn của bà chủ nhiệm lớp nó thì nó mới lí nhí:

-Dạ... em xin lỗi cô ạ!

-Thôi được rồi em về chỗ đi, mất thời gian quá.

Nó lóc cóc đi về bàn cuối cùng vì thứ nhất nó muốn ngồi bàn đấy để.....ngủ cho đã và thứ 2 là lớp nó hết chỗ còn mỗi bàn đó trống...5 tiết học trôi qua thật là khó khăn với nó, tiết 1,2 nó còn ghi được chút xíu còn hai tiết còn lại nó....bò ra bàn đánh một giấc ngon lành. Chắc các bạn đang tò mò không biết 1 tiết nữa nó đang làm gì đúng không hehe xin thưa tiết còn lại nó cũng đang ngủ ngon lành thì bỗng....

Viuuuuuuuuu.....

Một viên phấn đang bay với vận tốc tên lửa về phía nó mà nó không hay biết gì, rồi...Cốc....

-Au ui.....ax..tên khốn nào.....

Bỗng nó nhận ra mình đang trong lớp học và vật của Mít Tờ giáo đang dạy nó tối xầm lại và rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến.

-EM CÓ BIẾT MÌNH ĐANG Ở Đâu KHÔNG ĐẤY GIÁM HỒN VỚI TÔI À, RA NGOÀI ĐỪNG MAU!!!!!!

Nó thở dài nhăn nhó ra ngoài hành lang đứng

-Hôm nay là ngày quái gì mà đen thế không biết.\_Nó lầm bầm.

Tùng...Tùng...Tùng

Đợi mãi mới thấy tiếng trống hết giờ nó chán nản vào lớp lấy cặp đi về. Đến nhà nó chả buồn ăn tối mà leo thẳng lên lầu....đánh 1 giấc đến sáng

Còn về phía hắn- TRẦN HOÀNG ĐĂNG VŨ thì hôm nay hắn mới tới trường làm thủ tục nhập học và vào ngay lớp 10A2 ạ hihi.

Hôm sau nó đã rút kinh nghiệm đi học sớm hơn hihi vào đến lớp nó quăng cái cặp lên bàn rồi lôi cái MP3 ra nghe cho đỡ chán thì có cô bạn theo nhận xét của nó thì khá dễ thương với mái tóc đen tuyền ngắn ôm lấy gương mặt bầu bĩnh làm tôn lên làn da trắng hồng và đôi môi như cánh hoa anh đào quay xuống làm quen với nó:

-Chào bạn mình là Nguyễn Minh Anh, hôm qua định làm quen với bạn mà bạn ngủ hoài nên hôm nay tớ muốn làm quen với bạn, nhìn bạn rất dễ thương!\_Minh Anh nở một nụ cười tươi nhìn nó. Nó cũng cười tươi đáp lại:

-Hi mình tên Anh Thư, Ngô Huyền Anh Thư rất vui được làm quen với bạn!\_Nó rất có thiện cảm với cô bạn này

Thế là hai đứa nó ngồi tám với nhau những chuyện trên trời dưới biển và nó cũng quen được một cô bạn nữa cũng khá xinh và rất dễ thương nhưng hơi ít nói (với mọi người trừ nó và Minh Anh, chả hiểu sao mà cứ nói chuyện với hai đứa này thì Hà My chẳng khác nào con vịt cả haizzzz) với mái tóc dài tới vai uốn cụp nhuộm màu hơi vàng làm nổi hơn làn da trắng ngần của cô, cô bạn này tên Trương Hà My ngồi kế bên Minh Anh. Hà My cùng Anh Thư và Minh Anh đang 888 thì bà chủ nhiệm lớp nó vào đập bàn ầm ầm mới dẹp được cái chợ mới mọc này và bà ý cắt cái giọng the thé của bà ý:

-Hôm nay lớp ta có thêm ba bạn mới.

Cả lớp tôi nhao nhao lên

-Cô ơi là boy hay girl hả cô?

Mấy đứa thi nhau hỏi.

-Là nam, các em vào đi.

Sau tiếng của bà giáo thì ba dáng người cao cao bước vào, cả lớp nó nhất là mấy nhỏ đồng đẳng trong lớp hét ầm ầm hết cả lên khi ba tên đó giới thiệu:

-Hello mình là Dương Hàn Phong mong mọi người giúp đỡ\_ Kèm theo đó là một cái nháy mắt tinh nghịch làm lũ con gái mắt trái tim cứ bắn về phía ba người đó

-Mình là Trương Vũ Minh Dương\_Kèm theo là nụ cười hiền tỏa nắng.

-Trần Hoàng Đăng Vũ\_Hắn hờ hững nói 1 cách lạnh lùng thế mà mấy con nhỏ cứ phải gọi là phụt hết cả máu mũi (toàn bọn mê trai đẹp)

## 4. Chương 4

Nghe cái tên Trương Vũ Minh Dương nó thấy quen quen ngẩng lên nhìn (vì lúc này nó vẫn còn đang 8 ạ) thì nó đã nhận ra ngay cậu bạn lần trước đụng xe vào nó và tất nhiên nó cũng thấy cái khuôn mặt cực cực cực đáng ghét của hắn- Trần Hoàng Đăng Vũ không biết có phải nó nợ nần gì hắn ở kiếp trước không nữa, đúng là oan gia ngõ hẹp mà. Ngay lúc này đây thì hắn và cậu bạn kia đã tia thấy nó và nhận ra NGƯỜI QUEN rồi ba người (vì hai hắn và cậu bạn kia đi nên tên còn lại phải đi theo thôi hehe) tiến về bàn nó. Không chỉ mình nó ngạc nhiên mà cô bạn Hà My cũng khá bất ngờ với cái tên Dương Hàn Phong. Hắn xuống ngồi kế nó luôn (tiện cho kế hoạch trả thù ạ với lại còn mỗi bàn nó trống) dù nó ko cho ngồi thì hắn dùng Mi Nam Kế với bà giáo suy ra nó không thể từ chối, ngồi kế là cậu bạn Minh Dương rồi đến cái tên nhí nhố Hàn Phong kia. Thế là bàn nó hội tụ cả ba hotboy của lớp nó (và của cả khối, trường nữa ý chứ) bỗng nó cảm thấy ớn lạnh, quay ra thì ra là bao nhiêu ánh mắt của bọn con gái lườm nguýt nó haizzzzzzz. Cả tiết học trôi qua nó với hắn chỉ chốe nhau suốt còn Minh Dương ngồi nhìn nó mãi mà nó không để ý (lúc sau cậu quay sang nói chuyện với Minh Anh) vì mãi cãi nhau với hắn

-Này cái tên nhỏ mọn kia sao mi cứ ế ta thế hả?\_nó cau có nhìn cái tên đáng ghét bên cạnh.

-Trách cô ẶN Ồ thế nào mà để tôi gặp lại cô cứ đợi coi tôi sẽ tính sổ với cô vụ lần trước thế nào từ bé tới giờ chưa ai mắng Trần Hoàng Đăng Vũ này như cô đâu! Đừng trách tôi nhỏ mọn nha nhỏ SAO CHỐI!!!\_Hắn nói không thèm nhìn nó rồi nhếch mép cười

-Xí, đồ nhỏ mọn\_Nó đáp không quên nguýt hắn 1 cái rồi tức tối đeo cái MP3 vào tai để khỏi nghe hắn chặc tức.

Các tiết học cứ thế trôi qua nó muốn yên cũng ko được với hắn, hắn tìm mọi cách để chọc tức nó và hắn tự nhiên nghĩ “ nhỏ này tức nhìn....dễ thương thật!” sau đó lại nghĩ “ cái quái gì thế này? Mình nghĩ gì mà lại khen con nhỏ sao chối đấy nhĩ??? Ôi chắc điên qua axxx”

Còn cô bạn Hà My cũng không yên được với cái tên Hàn Phong kia. Mới vào lớp không hiểu sao cái tên nhí nhố này lại nhìn đúng chỗ Hà My và đương nhiên là ngay lập tức chú ý tới cô nàng mà đến cả bản thân cũng chả biết tại sao, không hẳn là vì gương mặt của cô mà là có một cảm giác rất quen thuộc mà cậu chỉ nhận thấy khi ở gần cô. Thế là Hàn Phong cứ ngồi cộc phà cô nàng Hà My làm cô muốn yên để học cũng không xong:

-Bạn gì dễ thương ơi bạn tên gì vậy? Nhà bạn ở đâu? Có bạn trai chưa? Cho mình làm quen với?\_Hàn Phong toe toét cười nhìn cô.

-Này tên khỉ gió kia có để yên cho tui học không hả? cậu có rảnh không có việc gì làm thì cũng làm ơn đừng phá tui nữa được không hả? Rảnh thì sao cậu không đếm xem ngoài sân trường có bao nhiêu cái lá cây hay này giờ có mấy con chim bay qua đi, bực cả mình!!!\_ Hà My chịu hết nổi cái tên cà chớn này lúc thì lấy bút của cô, lúc thì nghịch tóc cô xong lại còn không ngừng nói mấy chuyện linh tinh nữa chứ...

Tùng...Tùng...Tùng...

Giờ ra chơi tiết hai cuối cùng cũng tới nó cũng tức điên lên với hắn và cô nàng Hà My cũng không khá khẩm hơn nó duy chỉ có Minh Anh và Minh Dương là yên ổn nhất, hai người họ nói chuyện rất hòa đồng. trông vừa dứt nó và Hà My đã lôi Minh Anh xuống căn tin của trường.....đánh chén!. Ba đứa nó chọn bàn ở góc ngồi cho yên tĩnh rồi ra mua một tá đồ ăn nào bim bim (cả chục gói chứ ít), nước ngọt (hình như 6 chai hờh), kem (vô số ạ), bánh kem...dù là ngồi trong góc nhưng bàn nó vẫn rất chi là được chú ý vì cái đồng thức ăn trên bàn (đối với ba nhỏ này ăn vậy chưa xi nhê gì đâu, 3 đứa nó được cái ăn hoài không béo mà nên phải tận dụng chứ hehe). Cả ba vừa ăn vừa nói chuyện rôm rả mà không để ý ba hotboy nhà ta cũng ngồi ngay đấy và Hàn Phong đã biết được người con gái tên Trương Hà My đó là một người rất quan trọng với mình và cậu quyết định theo đuổi cô gái đó.

## 5. Chương 5

-Ái ên áng ét Ặng Ủ ia àm ó ức iên ên ược...(Cái tên đáng ghét Đăng Vũ kia làm tớ tức điên lên được..)\_Nó vừa ăn vừa nói làm 2 con bạn lắc đầu chán nản vì nhìn nó ăn như kiêu bị bỏ đói mấy ngày ý

-Hajzzzzz tớ thì có khác gì cái tên Hàn Phong nhí nhố kia suốt ngày làm phiền tớ, ôi điên mất\_Hà My nhăn nhó bức xúc nói.

-Ax...đúng là mấy tên dở hơi rảnh dỗi không có việc gì làm mà\_Nó nói với Hà My rồi quay ngoắt sang nhìn Minh Anh hỏi với ánh mắt rất rất rất là....GIAN!

-Cậu thì sao hả Minh Anh? Tớ thấy cậu với cái anh bạn Minh Dương gì gì đó có vẻ rất hợp à nha, có phải nàng đã...phải lòng chàng rồi ko? Khai mau!!!!\_Hà My hỏi miệng cười cười, mặt rất là Đều!

-Ừm tớ thấy anh bạn Minh gì gì đấy cũng được đấy hai người iu nhau cũng được hehe\_Nó cười cười trêu cô bạn mà không biết rằng câu nói của nó vô tình làm tim ai đó đau nhói.

-Cậu ấy là Trương Vũ Minh Dương, mình với cậu ấy không có gì hết các cậu đừng nói thế\_Minh Anh nói (quát thì đúng hơn ý) cúi gằm mặt xuống.

-Ái chà lại còn biết đầy đủ cả tên của người ta nữa cơ đấy, kiểu này là Minh Anh nhà ta kết cậu bạn đó thật rồi hahaha\_Hà My trêu

Lúc này mặt Minh Anh đỏ bừng lấp bắp cãi lại:

-K...không phải...không chơi với hai cậu nữa hix!\_Minh Thư nói không thèm nhìn hai con bạn iu quái của nó mà cầm đầu ăn bím bím để che đi khuôn mặt ngày càng đỏ của mình.

-Hahahahaha thui không trêu cậu nữa đừng giận mừ\_Nó làm mặt cún con nhìn Minh Anh làm cô nàng hết giận hao đứa nó luôn.

Thế là ba đứa nói chuyện rất vui vẻ cho đến khi có tên nào đó chen vô:

-Trời! Ba cô có phải heo không mà ăn lăm vậy???\_Hắn nói xỏ xiên tụi nó

Ba đứa nó giận tím mặt đang định bóp chết lại thì:

-Này Đăng Vũ mày có trêu em Anh Thư của mày thì trêu sao lại động vào Hà My của tao thế hả\_Hàn Phong nói với Đăng Vũ rồi quay ra nhìn Hà My cười (cười duyên không chịu được) làm mấy nhỏ gần đấy cứ phải gọi là

đỏ rầm rầm nhưng mà lại chả là gì đối với Hà My cả.

-Ủa mày چرا được bạn của nhỏ SAO CHỐI rồi hả? Sao lại kêu là của mày\_Hắn ngạc nhiên nhìn Hàn Phong cười gian hời.

-Vớ vẩn ta là của mi bao giờ hả?\_Hà My tức tối quát hai tên kia

-Sắp rồi hehe My sẽ không thể từ chối một người đẹp troai như tui lâu đâu hehe (ôi cái bệnh này bác sĩ cũng bó tay lun haizzzz)\_Hàn Phong nhìn Hà My rồi nháy mắt

-Mơ đi! Đồ ảo tưởng nhan sắc!\_Cô đáp lại lạnh lùng nhếch mép một cái.

Còn tên Hàn Phong kia thì cứ ngồi NGẤM cô đầu thầm nghĩ “ôi đúng là người đẹp có khác, cười kiểu gì cũng vẫn đẹp, trời ơi!”(bó tay với thằng này, hết thuốc chữa rồi haizzzzzzzz)

-Ê cái tên chết tiệt kia người bảo ai là heo hả?\_nó giờ mới quay qua lườm hắn quát.

-Hơ cô có tạt giặt mình, tui có bảo Anh Thư là heo bao giờ đâu nhỉ?\_hắn nhếch mép nhìn nó làm nó rất chi là NGỬA MẮT.

-Ồ thế không phải nãy anh nhìn tui rồi nói sao? Không nhẽ anh bị lé à??? Thật không ngờ à nha, anh không nhưng nhỏ mọn, ngứa mồm mà giờ còn thêm cả bệnh lé mất nữa cơ đấy\_Nó cũng không vừa đốp lại hắn.

- Cô...\_Hắn cứng họng không nói được gì

-Hahahaha Anh Thư là người đầu tiên cãi tay đôi với Đăng Vũ mà làm nó tức thế đấy hahaha\_Nãy giờ Minh Dương ngồi nghe hai người cãi nhau tự nhiên lòng có chút khó chịu không biết vì sao giờ mới lên tiếng.

-Thế á? Ai bảo tên này động vào tui chứ, hứm!\_nó vênh mặt lên với hắn

## 6. Chương 6

Tùng...Tùng...Tùng

Và trống lại vang lên cho nên chúng nó lại kéo nhau về lớp tiếp tục với hai tiết còn lại. Hai đứa nó (nó và Hà My) ngồi đợi mãi mới hết hai tiết để còn chuẩn về chứ không ngồi gần tên Hàn Phong và tên Đăng Vũ này chắc chết sớm quá còn chỗ của Minh Anh và Minh Dương thì hi người thỉnh thoảng nói chuyện với nhau có vẻ rất hợp nên không có vấn đề gì và Minh Dương vẫn hay để ý đến chỗ của nó chỉ là nó lại không để ý thôi



Giây phút nó đợi cuối cùng cũng tới, trống trường vang lên thế là nó tạm biệt Minh Anh và Hà My rồi đi về trước còn Hà My cũng nhanh chóng bái bai Minh Anh để chuồn lẹ khỏi cái tên dai như đũa Hàn Phong kia. Nhưng rồi người tính đâu bằng.....tác giả tính, Hà My đang tên đường về thì có một chiếc moto phóng tới gần cô rồi đi ngang với cô (nhỏ này đi bộ không phải vì nhà nghèo đâu nhá mà là nhỏ thích thế ) các bạn thừa biết người lái moto là ai rồi phải không ạ, vâng đó chính là thiếu gia Hàn Phong nhà chúng ta.

-Hà My ơi lên tui chở, sao phải đi bộ vậy chứ có cần tài xế không tui tình nguyện làm tài xế cho bạn hehe\_\_Hàn Phong nhăn nhó

(-Haizzzz đúng là đồ Đại gái\_t/g

-Này kệ tui nhá biến ba cho người ta tán gái không có khối viết truyện bây giờ, xí\_\_Hàn Phong liếc tác giả

-A tên này láo cứ đợi xem sau này ta sẽ xử lí mì, tác giả trả thù...mười chap chưa muộn hahaha

-xì đi ra chỗ khác chơi đi

-Xời không đuổi ta cũng đi, hừ!)

-Biến!\_\_Hà My lạnh lùng đáp

-Ấy người đẹp sao nỡ đuổi tui vậy chứ tội nghiệp tui mù\_\_Hàn Phong năn nỉ

-Trời ơi làm ơn cho tui một phút bình yên có được không hả phiền chết đi được\_\_Hà My quát cho tên Hàn Phong 1 trận

-Không được, chừng nào My đồng ý làm người iu tui hehe

-Mơ đi, mì mà không đi thì ta không thèm nhìn mặt luôn đấy\_\_Hà My chống nạnh nhìn Hàn Phong.

-Ấy đừng đừng tui đi tui đi là được rồi mà\_\_Hàn Phong sợ xanh mặt thế là phải chuồn gấp

Một mình Hà My đi dạo chưa muốn về nhà, đang đi hưởng thụ không khí trong lành thì bỗng đám đám ba bốn tên cháu chắt mấy đời của tên Sở Khanh đến ve vãn nó:

-Êy cô em đi chơi bar với tụi anh không? Tụi anh bao!

-Ồ xin lỗi, tui không đi chơi với TRAI BAO\_\_Nó nhếch mép cười

-Con khôn mày bảo ai hả\_\_Một thằng tức tối quát nó

-Chứ không phải tui mày là BAO hả?\_\_Nó khinh khỉnh

-Con chó\_\_ Một thằng định xông vào đánh nó thì...

VỀ.....

Một chiếc moto phóng thẳng tới chỗ thằng đó làm nó hoảng quá phải tránh vội, chiếc xe dừng lại (các bạn biết ai rồi phải không hehe) Hàn Phong tháo mũ quăng thẳng vào mặt thằng khôn định động vào Hà My của cậu

Bốp...\_\_Cái mũ bay thẳng vào giữa mặt thằng đó làm nó giống lên

-Á AAAAAA....\_\_Tên đó gào lên rồi lăn ra đường với khuôn mặt không thể tả hơn (các bạn hãy tưởng tượng bị nguyên cái mũ bảo hiểm như cái mũ bảo hiểm nồi cơm điện nhà bạn phi thẳng vào mặt với một lực...không hề nhỏ ý) điển hình là sau hôm nay tên đó phải trồng khoảng năm cái răng giả là ít, bết mũi, xứt môi...v.v.(hôm nay thẩm mỹ viện lại có thêm khách nà hahaha)

Hà My cũng thấy tội cho thằng bé nhưng ai bảo nó Ngu chứ hehe, bọn kia thấy bạn mình bị đánh liền xông vào đánh Hàn Phong nhưng nhanh như cắt đã bị cậu cho đo ván làm tụi nó hoảng chỉ còn biết.....ôm dép mà chạy

-Hừm toàn bọn vô dụng, dám động vào Hà My của tao bị như thế là quá nhẹ tao mà gặp lại chúng mày thì tao cho cả lũ phải vào thẩm mỹ viện\_\_Hắn tức tối lắm bầm rùi quay qua chỗ Hà My

-My có sao không? Bọn khôn đó có làm gì My không?\_\_Hàn Phong lo lắng hỏi Hà My.

-Không, tui không sao, Phong không phải lo. Sao tui tưởng Phong về rồi chứ\_Hà My hỏi.

-Ừ thì tại đây không yên tâm để cho My đi 1 mình nên...đi theo hì hì\_Hàn Phong nhìn Hà My cười trừ sợ cô nàng giận mình vì ...không nghe lời nhưng...

-Ừm cảm ơn Phong\_Cô cười tươi nhìn Hàn Phong làm cậu thoáng chút đỏ mặt

-Ồ...không có gì hìhì hay My lên Phong trở về\_Hàn Phong bối rối đáp lại cười ngượng nhìn rất là cute.

-Ừm...cũng được\_Hà My trả lời.

## 7. Chương 7

Thế là cô nàng lên xe Hàn Phong đèo về (thằng này sướng nhá). Thật ra thì hồi này tên Hàn Phong này không tới thì nó cũng tự tay dạy cho bạn kia vì tội NGU động nhảm người rồi, sức của nó có dư để xử bọn đây mà^^. Nụ cười của Hàn Phong ban này làm cho lòng cô nàng Hà My có một cảm giác rất gần gũi và quen thuộc...rất giống 1 người...

Hàn Phong đã chở Hà My về tận nhà nhờ vậy mà anh chàng biết được nhà của My, cô tạm biệt Hàn Phong vào nhà. Đợi bóng cô khuất dần Hàn Phong nở một nụ cười mãn nguyện vì thành quả hôm nay của mình.

Quá khứ...

Trên đồi cỏ xanh mướt có 2 đứa trẻ một trai, một gái đang nô đùa rất vui vẻ. Cô bé khoảng 5 tuổi còn cậu bé kia chắc cũng chỉ bằng tuổi cô bé thôi.

-Hàn Phong công My đi\_Cô bé vẽ mặt cún con nói với cậu bé

-Được! Phong sẽ công Hà My\_Cậu bé nhìn cô bé cười rất đáng yêu

-AAAA...thích quá!\_cô bé cười thích thú khi được cậu bé công.

-Nếu My thích, Phong sẽ công My bất cứ lúc nào My muốn\_Cậu bé cười tươi nhìn cô bé.

-Hi hì tốt quá\_Cô bé cười tít mắt

-Sau này Phong sẽ lấy My làm vợ, sẽ ở bên My suốt đời, chịu không?\_Cậu bé hỏi

-Được\_cô bé cười tươi\_Hứa nhá\_cô bé nhìn cậu bé.

-Ừ hứa!

Hai đứa trẻ ngày nào cũng chơi đùa vui vẻ với nhau cho đến 1 hôm mẹ cậu bé nói:

-Hàn Phong lê dọn đồ đi con, chúng ta sẽ chuyển nhà qua Mỹ\_Người phụ nữ cười hiền xoa đầu con trai mình.

-Không, con không muốn đi. Tại sao nhà mình phải chuyển đi hả mẹ? Con muốn sống ở đây, muốn chơi với Hà My cơ. Con đã hứa với bạn ấy sau này sẽ cưới bạn ấy và ở bên bạn ấy suốt đời rồi mà.\_Cậu nhóc nói với mẹ mình

-Con trai ngốc mẹ đâu nói sau này sẽ không cho con về đâu, sau này con có thể về đây và yêu cô bé đó\_Bà xoa đầu con trai mình cười hiền

-Nhưng...

-Không nhưng nhị gì hết đi thu dọn đồ đi con \_Bà cười hiền nhìn con trai mình

-Dạ...\_Cậu nhóc xị mặt

Và thế là cậu phải tạm biệt Hà My.

-Huhuhuhu không cho Phong đi đâu\_Hà My mít ướt

-Ngoan, sau này Phong sẽ về với My mà.\_Câu bé nói

-Thật không? Phong hứa nhé.

-Ừ Phong hứa, sau này phong sẽ quay lại cưới My làm vợ\_Câu bé cười tươi nhìn cô nhóc.

-Hix...

-Thôi đừng khóc nữa, Phong phải đi rồi, tạm biệt My nhé\_Câu bé tạm biệt cô bé và đi cùng gia đình.

Hai năm sau gia đình My cũng chuyển đi nơi khác nhưng cô bé vẫn luôn tin lời hứa năm đó của cậu bạn và khi lớn cô bé quyết định khép kín cánh cửa trái tim để đợi cậu bé đó quay lại, mặc dù có rất nhiều những cậu ấm thích cô nhưng cô không thêm để ý đến bất kì ai. Còn cậu nhóc giờ cũng đã lớn và bà đã nhiều lần giới thiệu cho cậu những cô nàng tiểu thư quyền quý nhưng cậu không chịu bất kì ai cả, mẹ cậu biết con trai vẫn nhớ lời hứa ngày xưa với cô bé đó nên cũng thờ dài chán nản nhìn thẳng con trai ngang bướng của mình bà đành đồng ý cho nó về học và để thực hiện lời hứa năm xưa khi Hàn Phong 16 tuổi (tại Hàn Phong một mực đòi về nên mẹ cậu cũng chịu thua đành chiều theo ý con trai cưng thôi hìhì)

Trở lại nhà hần:

-Cái gì cơ????? Ba mẹ vừa nói cái quái gì thế???\_Hần hét ầm lên

-Xem mắt.\_Cả 2 đáng sinh thành của hần thản nhiên đáp

-What??? Ba mẹ có biết đây là thời nào rồi không? Sao giờ mà vẫn còn cái kiểu đi xem mắt đấy cơ chứ, ba mẹ nghĩ con trai của mình không kiếm được một đứa con dâu tử tế cho hai người à? Hay sợ con bị ế à mà mới với chả xem mắt cái gì? NEVER NEVER NEVER, con sẽ không đi đến cái buổi xem mắt ngớ ngẩn đấy đâu\_Hần tức xì cả khói vì cái tư tưởng quái đản của ba mẹ mình.

-Không đi cũng phải đi ta đã quyết định rồi với lại ta thấy con bé đấy vừa thông minh, vừa xinh đẹp chắc chắn con sẽ thích.

-Không con đã nói là làm, không bào giờ con tới buổi xem mắt đó đâu!!!\_Hần kiên quyết nói rồi bỏ luôn lên đầu bỏ mặc ba mẹ nó tức nổ mắt vì thằng con trai cưng của mình.

## 8. Chương 8

Cùng lúc đó tại nhà nó...

-HẢ??????? Cái gì? Đi xem mắt??? Ba mẹ cứ đùa\_Nó nhăn nhó cười khổ sở nhìn ba mẹ nó

-Ta quyết định rồi, chủ nhật này sẽ đi\_Mẹ nó nói

-Không, không bao giờ!!! Sao thời đại này còn cái thể loại này nữa chứ, xem thì ba mẹ xem con không đi đâu!!!\_Nó hét lên

-Không đi cũng phải đi không ta sẽ cắt hết chi tiêu hàng tháng của con\_Ba nó nói thản nhiên như không  
WHAT??? Cái gì cơ? Cắt chi tiêu hàng tháng của nó á??? Huhuhuhu thế thì sống làm sao được cơ chứ\_Nó than trong bụng

-Hả không được ba mẹ cắt \$ thì con sống sao huhuhu?

-Thế thì nghe lời đi\_Mẹ nó nhìn nó cười gian

-Không!!!!!! Con có bị ế đâu mà ba mẹ phải làm thế chứ\_Nó hét ầm lên

-Ồ vậy là con có bạn trai rồi hả? Dẫn về ra mắt đi không thì con sẽ phải đi coi mặt, chọn đi con gái\_Ba mẹ nó khoải chá nhìn nhau

-Con....

-Không có thì chủ nhật tuần này đi xem mặt nếu không thì từ mai ta cắt tiền chi tiêu hàng tháng của con\_Ba nó nói rồi nhìn con gái mình

-Được ba mẹ cứ chờ xem con gái của mình đi\_Nó hậm hực bỏ lên phòng ngủ luôn

Sáng hôm sau nó trưng bộ mặt ủ rũ tới trường

-Way! Bỏ sao thế nhìn cái mặt như đưa đám thế\_Hai con bạn thân của nó hỏi

-Huhuhuhuhu tui khổ quá hai bồ ơi\_Nó than với hai con nhỏ bạn iu quá í lộn iu quý

-Thế rút cục là làm sao? Kể nghe coi?\_Minh Anh tò mò hỏi không biết chuyện gì mà làm nó ra như thế  
Thế là nó bắt đầu kể cho hai con bạn nghe...

-Haizzz ba mẹ bồ đúng là quái thật\_Minh Anh thở dài nói

-Thì giờ bồ kiếm lấy một thằng đưa về là xong có gì đâu\_Hà My thần nhiên đáp

-Moi đâu ra bây giờ\_Nó khốn khổ nói

-Hơ moi đâu là việc của bồ chứ sao hỏi tui\_Hà My nói

-Thế thì nói làm qué gì chứ haizzzzz\_Nó than thở

-Thui từ từ rồi nghĩ\_Minh Anh khuyên nó

-Ừm\_Nó chán nản

Đang chán nản quay ra nhìn thấy cái mặt của tên Đặng Vũ kia mà chỉ muốn đá ấy cái nhưng mà hình như hôm nay hắn có chuyện gì không vui thì phải, mà không vui thì kệ cha hắn chứ liên quan gì đến mình nhỉ\_Nó nghĩ bụng

Nãy giờ ngồi hắn đã nghe hết truyện của nó tự nhiên lòng thấy khó chịu chả biết làm sao nữa “Hơ mình điên rồi nhỏ sao chối đó đi xem mặt thì liên quan cái vẹo gì tới mình nhể sao tự nhiên thấy khó chịu ôi chắc điên quá axxx”\_Hắn nghĩ

Haizzzz thì tại hai anh chị cứ chí chốe nhau suốt ngày mà các cụ xưa có câu “Ghét của nào trời trao của đấy” và đặt vào trường hợp hai người này thì không sai tí nào và chả biết từ khi nào mà hình ảnh nó cứ in trong đầu hắn những lúc hắn trêu nó tức, nghĩ đến cái bản mặt ấy hắn tự nhiên cười một mình...

Giờ nghĩ giải lao tiết ba nó lóc cóc lên thư viện mượn vài quyển sách cần thiết và nó đã gặp cậu bạn Minh Dương hehe

-Ừa Anh Thư bạn cũng lên thư viện hả?

-À ừm hi tui cần mượn vài quyển sách\_Nó cười

-Vậy cùng đường rồi tui cũng đang lên thư viện\_Minh Dương nhìn nó cười

-Ừm vậy đi thôi\_Nó nói tiếp

Thế là nó cùng Minh Dương vừa đi vừa nói chuyện cười đùa vui vẻ

-Cậu là bạn thân của cái tên nhỏ mọn kia hả?\_Nó hỏi Minh Dương

-Ừm mà sao bạn hỏi vậy?\_Minh Dương quay sang hỏi lại nó

-À ừm thì tui thắc mắc sao 1 người hiền lành như cậu có thể làm bạn với cái tên xấu tính đấy cơ chứ nhỉ?\_Nó ngây ngô hỏi

-Hi hợp nên chơi với nhau đó\_Minh Dương nói, tay xoa đầu nó

## 9. Chương 9

Lúc này có hai người vô tình nhìn thấy cảnh đó trong lòng tự nhiên thấy khó chịu hehe các bạn đoán được một là ai rồi phải không, đó không ai khác chính là Đăng Vũ ạ “Mình bị sao vậy trời sao lại khó chịu khi chứng kiến cái cảnh kia chứ? Ax chắc bệnh thật rồi chắc mắc thêm cả bệnh tim quá mỗi cái lần con nhìn nhỏ cười thì tim mình như chạy maratong ý, kiểu này mấy nữa phải đi khám mới được” hần nghĩ (Trời tên này bình thường thông minh lắm mà sao giờ dần thế nhỉ ). Còn người còn lại chính là Minh Anh, cô nàng thích Minh Dương từ hôm nói chuyện với cậu rồi và cô cũng để ý thấy Minh Dương hay ngồi nhìn nó, Lúc đó cô đã tự nhủ có lẽ mình nhầm nhưng đến giờ thì cô có muốn phủ nhận cũng không được.....Minh Dương thực sự thích nó nhưng cô cũng không trách anh thư vì không hiểu sao cô rất quý nó và cô chấp nhận chỉ âm thầm thích Minh Dương.

Đăng Vũ nhà ta nói là làm, đi học về hần liền tới.....BỆNH VIỆN để khám và...

-Cậu chủ cậu hoàn toàn khỏe mạnh, không bị bất cứ bệnh gì cả\_Ông bác sĩ già đẩy gọng kính nói với hần

-Không thể thế được! Bệnh viện các người làm ăn kiểu gì thế hả? Rõ ràng dạo gần đây tôi hay bị khó chịu và tim thì đập rất nhanh, mặt thì đỏ vậy mà kêu tôi không có bệnh!!!\_Hần quát âm lên (thằng này lão! không coi ai ra gì)

-À...thì ra là vậy...\_Ông bác sĩ gật gù cười hiền nhìn hần

-Gi? Rốt cục tôi làm sao? Hôm nay ông mà không khám ra bệnh cho tui thì tui cho ông nghỉ việc luôn đó (chả là bệnh viện này do má mì hần xây lên để làm vì bà không muốn suốt ngày chỉ ở nhà lo nội chợ)\_Hần nói với ông bác sĩ

-Xin lỗi cậu chủ căn bệnh này tôi không chữa được và cũng không có thuốc chữa\_Ông bác sĩ nghiêm mặt nhìn hần làm thằng bé hơi hoảng

-Sao? Ý ông là gì đây?\_Hần nghi hoặc hỏi

-Cậu chủ cậu đang...yêu!\_Ông bác sĩ cười hiền nói với hần

-Cái gì??? Yêu??? Yêu cái con nhỏ sao chửi đó hả??? Không thể nào!!!!\_Hần gào lên và làm bầm cái gì đó rồi đi về luôn

-Gi chứ? Yêu nhỏ đó á? Hơ hơ cứ đùa mình mà lại thích con nhỏ xui xẻo bà chằn đó á không đời nào!!!\_Hần vừa lái xe vừa làm bầm.

Về đến nhà, hần suýt ôm đất vì....

-Anh iuuuuuuuuu\_Một giọng nữ vang lên khiến hần nổi da gà

-C...cô...s...sao....sao lại....ở...ở nhà tôi?\_Hần trở mắt nhìn người con gái đối diện giọng run run

-Sao em lại không được ở đây chứ?\_Cô gái trả lời với giọng ngọt xớt

-Là mẹ gọi con bé tới đây\_Ma mi hần từ trên lầu xuống nói.

-Sao mẹ lại gọi cô ta tới đây làm gì chứ?\_Hần cau có nhìn đáng sinh thành của mình.

-Ai kêu con không chịu đi xem mặt thì ta buộc phải dùng cách này thôi\_Mẹ hần nói tỉnh bơ

-Gi...gi chứ? Mẹ bắt con đi xem mặt cô ta á???

KHÔNG ĐƯỢC! Nhất quyết không được con không bao giờ lấy cô ta đâu\_Hần nói hét lên (tên này phũ ghê)

-Không được cũng phải được ai kêu con từ trước tới giờ không có một mảnh tình vắt vai chứ với lại Phương Anh vừa xin, thông minh, gia đình lại quá tốt\_Mẹ hấn nói.

-Không con sẽ không lấy à không đến yêu con cũng không yêu cô ta\_Hấn nói

-Tại sao?\_Mẹ hấn hỏi

-Vì con yêu người khác rồi!\_Hấn đáp trong lòng vui vui mà chả biết vui vì cái gì nữa

-C...cái gì...anh...sao...sao anh nỡ đối xử với em thế chứ?\_Cô gái đáp mắt ngấn lệ.

-Sao lại không nhỉ, ít ra thì người con gái tôi yêu cũng tốt hơn cô gấp trăm lần\_Hấn nhếch mép nhìn nhỏ Phương Anh khinh bỉ

-Cô bé đó là ai vậy?\_Mẹ hấn hỏi giọng ngạc nhiên.

-Bạn cùng lớp con\_Hấn đáp

-Sao anh lại yêu con nhỏ đó chứ? Không, em không cho phép!!!\_Cô ta hét lên, nước mắt bắt đầu rơi

-Tôi yêu ai là việc của tôi không tới lượt cô quản! Phương Anh à cô làm ơn buông tha cho thôi được không tôi đã quá mệt mỏi với những gì cô làm rồi\_Hấn nói với Phương Anh rồi bỏ lên lầu.

## 10. Chương 10

-Sao chứ em yêu anh, em yêu anh nhiều đến vậy mà, anh biết phải không? Nhưng tại sao? Tại sao người anh yêu lại không phải em chứ?\_Phương Anh hét lên trong nước mắt.

-Vì sao à? Vì cô quá nham hiểm và độc ác! Những đứa con gái chỉ cần tiếp xúc với tôi hoặc thích tôi dù tôi không hề thích họ không phải đều bị cô hại cho thê thảm sao? Đừng nghĩ tôi không biết những gì cô làm\_Hấn khinh bỉ nhìn cô rồi cười nhếch mép

-Anh....\_Phương Anh không nói được câu nào nữa

-Cô về đi\_Hấn thẳng thừng đuổi Phương Anh

-Được! Vậy anh đừng trách em vô tình, em sẽ không để cho anh và con nhỏ đó yên đâu!\_Cô ta tức giận quát.

-Cô...thử động vào cô gái đó xem. Nếu cô dám động vào dù chỉ 1 sợi tóc thì...đừng-trách-tôi-ác\_Hấn nhấn mạnh.

-Anh...được lắm! Để rồi xem anh sẽ phải hối hận!\_Cô ta nói rồi chạy khỏi nhà hấn

Hấn đi thẳng vào phòng trong lòng rất lo cho nhỏ sao chối vì những lời nhỏ Phương Anh vừa nói vì nhỏ đó rất nham hiểm.

Quá khứ giữa hấn và Phương Anh:

Mẹ Phương Anh là bạn thân của mẹ nó, ba mẹ Phương Anh là những người có tiếng trong giới kinh doanh cho nên nhỏ là một tiểu thư (khó ưa). Trong một lần cùng mẹ tới nhà hấn nhỏ đã bám lấy hấn và nói với mẹ hấn và mẹ mình rằng sau này nhất định sẽ lấy hấn, lúc đấy hấn không biết rõ nhỏ nên cũng chơi cùng nhỏ rồi nhỏ chuyển tới lớp học cùng hấn luôn. Tên này có nhan sắc từ trong bụng mẹ rồi thế nên con gái theo hấn là không ít nhưng hấn không ưa đứa nào và dĩ nhiên từ khi Phương Anh xuất hiện thì những nhỏ theo hấn, tỏ tình...với hấn tuyệt nhiên không nói chuyện với hấn luôn, hấn thì không để ý lắm vì có ưa đứa nào đâu theo hấn nhận xét thì toàn nhỏ cũng xinh nhưng mà hấn ghét cái tính chảnh chọe ko thì điệu quá làm hấn không ưa được ai hết tron (xời kén chọn quá đấy) cho tới một hôm hấn được một cô bé nhỏ hơn hấn một tuổi (lúc đấy hấn lớp 8, cô bé kia lớp 7) nói với hấn:

-Anh Vũ, em...em thích anh từ lâu mà giờ mới dám nói...anh...anh cho em một cuộc hẹn được không?\_Cô bé cúi gằm mặt vì ngượng

-Xin lỗi, về lớp đi tôi không thích\_Hắn đáp lạnh lùng rồi bỏ đi để lại cô bé ngồi đó ôm mặt khóc nức nở

Hôm sau hắn nghe đâu cô bé hôm qua tỏ tình với hắn bị tai nạn đang nằm viện rồi cậu vô tình nghe được cuộc nói chuyện của Phương Anh ở khuôn viên sau trường:

-Sao rồi xử lí xong con nhỏ hôm qua chưa?\_Phương Anh hỏi người đầu dây bên kia.

-Tốt! Con nhỏ đó dám bèn bắng tới anh Vũ thì chỉ có nước vào viện!\_Nhỏ cười nham hiểm rồi tắt máy.

Hắn không tin vào những gì mình nghe, hắn biết nhỏ Phương Anh yêu hắn nhưng hắn chỉ coi nhỏ là bạn không hơn, không kém. Hắn không ngờ Phương Anh lại độc ác như thế và hắn đã tránh xa nhỏ ngay sau khi nghe cuộc đối thoại đó. Sau khi tìm hiểu về một số đứa con gái tỏ tình với hắn xong đa số đều gặp chuyện điều đó khiến hắn cảm thấy ghê sợ nhỏ và chuyển qua Mĩ học rồi gặp Hàn Phong và chơi với cậu từ đó còn Minh Dương thì là bạn thân của cậu từ khi còn ở rồi

Trở lại hiện tại, hắn tưởng nhỏ Phương Anh đã quên hắn rồi nên hắn mới trở về học ai dè giờ nhỏ lại xuất hiện đã thế mẹ hắn còn bắt hắn lấy nhỏ nữa chứ.

-Chết tiệt sao con nhỏ lại bám dai như đĩa thế chứ, mình chỉ lo cho sao chổi sẽ bị nhỏ hại azzz điên mất\_Hắn nằm trong phòng lẩm bẩm suy nghĩ rồi ngủ lúc nào không hay.

Hôm sau thức dậy hắn VSCN xong xuống nhà ăn sáng thì đã thấy ba mẹ hắn phục sẵn ở bàn ăn để...tra khảo:

-Đặng Vũ ta có chuyện hỏi con\_Ba hắn nói

-Dạ có gì thì hai người cứ hỏi\_Hắn đáp

-Cô bé hôm qua con nói tên là gì? Nhà ở đâu? Gia đình thế nào?\_Mẹ hắn hỏi

-Khụ...khụ...mẹ à mẹ làm gì mà hỏi như hỏi cung thế?\_Hắn đang bỏ miếng bánh vào miệng nghe thấy mẹ hắn hỏi mà bị sốc

-Trả lời mau\_Mẹ hắn nói

-Ồ thì đó là bạn cùng lớp con tên...Ngô Hoàng Anh Thư ba mẹ chỉ cần biết thế thôi, con đi học đây.\_Hắn nói rồi xin phép ba mẹ hắn đi học.

## 11. Chương 11

Hắn tới trường vừa vào chỗ thi nó cũng vừa đến trưng ra bộ mặt dài như cái bươm

-Way! Bờ sao thế?\_Minh Anh thấy thế hỏi nó.

-Có chuyện gì à? Sao nhìn mặt ghê vậy?\_Hà My cũng quay xống hỏi.

-Huhuhu tui phải làm sao bây giờ mai là chủ nhật rồi\_Nó méo mếu

-Ừ thì làm sao?\_Hà My ngây thơ hỏi

-Thì cái vụ xem mặt của tui ý oaoaoa không biết đâu\_Nó ăn vạ với hai nhỏ bạn

-Ừ nhỉ? Thế giờ bờ định làm sao?\_Minh Anh lo lắng hỏi nó

-Tui cũng không biết nữa hix\_Nó trả lời

-Ra tôi bảo\_Hắn nói rồi kéo nó ra khuôn viên sau trường nơi yên tĩnh của trường nó và phong cảnh nơi đây cũng rất đẹp

-Này làm gì vậy bỏ tôi ra coi\_Nó nhăn nhó giật tay mình ra khỏi tay hắn

-A xin lỗi\_Hắn nói

-Lôi tui ra đây làm gì?\_Nó hỏi

-Tui với cô hợp tác đi!\_Hắn nói nghiêm mặt nhìn nó

-Hợp tác cái gì cơ?\_Nó nhăn mặt hỏi hắn

-Làm....bạn gái tôi\_Hắn nói

-WHAT??? Anh vừa nói cái quái gì thế?\_Nó ngạc nhiên nhìn hắn nhưng trong lòng thấy vui vui

-Tại mẹ tôi muốn tôi lấy một con nhỏ tôi chúa ghét. Đổi lại tôi sẽ giải quyết cho cô vụ xem mặt, ok\_Hắn nói

-Anh....định giúp tôi thế nào?

-Mai cô đi xem mặt phải không?

-Ừ

-Vậy mai tôi sẽ đi cùng cô tới đó và cô giới thiệu tôi là bạn trai cô và hủy cuộc xem mặt là xong\_Hắn nói thần nhiên

-Ồ nghe cũng được vậy quyết định thế đi thôi tui vào lớp đây\_Nó nói rồi đi vào lớp hắn cũng theo sau

-Ấy bồ vừa đi đâu với Đăng Vũ vậy?\_Minh Anh hỏi

-Hay hai người...\_Hà Mi lấp lửng nhìn nó cười cười mặt hiện rõ chữ GIAN

-Vớ vẩn tui với hắn làm gì có gì chỉ là hợp tác về vụ ngày mai thôi\_Nó nói

-Là sao?\_Minh Anh hỏi

-Thì tui sẽ làm bạn gái hắn....\_Bó chưa nói hết câu đã bị Hà My và Minh Anh chặn họng hỏi tới tấp

-Hả??? Làm...bạn gái á?\_Cả hai đồng thanh

-Chỉ là đóng kịch thôi\_Hắn nói

-Ngược lại hắn sẽ giúp tui vụ ra mắt ngày mai\_Nó nói rất chi là thần nhiên

-À.....ó nhưng sao Đăng Vũ lại muốn nhờ bồ làm bạn gái vậy? Không nhẽ...\_Hà My hỏi

-Vớ vẩn...\_Nó chưa kịp nói thì bị hắn cướp lời:

-Tại mẹ tôi cũng muốn tôi lấy một nhỏ mà tôi vốn không ưa nên mới làm vậy thôi\_Hắn đáp

-Thế là được rồi làm vậy thì cả hai người đều có lợi hehe\_Minh Anh nói rồi cười toe toét

-Ừm tất nhiên\_Nó trả lời thần nhiên ^^

Nó vừa nói xong thì trống vào lớp cũng vang lên, nó nghe đâu lớp nó mới có người chuyển đi và hôm nay có người chuyển tới mà nó cũng chẳng quan tâm cho lắm. Trống vào lớp vừa vang thì bà chủ nhiệm lớp nó vào gõ bàn ầm ầm để dẹp loạn. Hehe tuy lớp nó là A2 nhưng mà độ quậy phá cũng không phải vừa đâu à nha.

-Cả lớp trật tự\_Bà cô chủ nhiệm đập bàn quát\_Em vào đi\_Bà ta nói tiếp.

Ngay sau tiếng của bà giáo một cô gái khá xinh với mái tóc xoăn lộn tới ngực, da trắng, mắt đen, dáng cao khoác trên mình chiếc váy đỏ dài đến đầu gối bước vào

-Xin chào mình là Phương Anh \_Cô gái cười kiêu ngạo nói

-Ồ.....\_Cả đám con trai ồ lên vì sắc đẹp của cô còn bọn con gái thì ghen tị có, ngưỡng mộ có vì cô đẹp và lại là một tiểu thư nhà có quyền lực nữa.

Còn về phía bọn nó và bọn hắn thì...



RẦM...hì hì đó chính là âm thanh do thiếu gia Đăng Vũ nhà chúng ta té ghế khi nghe thấy cái tên Phương Anh đó còn Minh Dương thì đôi mày hơi nhíu lại nhưng rồi lại giãn chỉ vì cô gái tên Phương Anh đó.

## 12. Chương 12

-Axxx sao con nhỏ đó lại mò cả đến đây chứ\_Hắn lồm cồm bò dậy nhăn nhó nói

-Ủa anh biết nhỏ đó hả?\_Nó thấy hắn lồm bồm nên quay sang hỏi.

-Đó là nhỏ mà mẹ tui bắt tui lấy đó\_Hắn chán nản nói

-À....vậy cần tui giúp không hehe?\_Nó hỏi hắn

-Cô....giúp được không đó?\_Hắn nghi ngờ hỏi nó

-Xí đừng coi thường tui nha, tất nhiên là giúp được thì tui mới nhận lời giúp anh chứ\_Nó vênh mặt lên nhìn hắn

-Thế thì tốt!\_Hắn nhìn nó nói

Nó quay lên bực giảng nhìn BẠN MỐI và cũng đúng lúc cô bạn đó nhìn về phía nó...hai người nhìn à không lườm nhau tóe lửa thì đúng hơn ý, rồi cô gái đó chạy vụt xuống bàn nó cất giọng nói:

-Này cô ra chỗ khác ngồi đi để tôi ngồi đây!\_Cô ta nói như ra lệnh nó (nghe mà ghét)

-Xí cô là ai mà ra lệnh cho tui hả? Tôi không đi đấy thì làm sao hả?\_Nó vênh mặt lên đáp lại.

-Cô...ai cho cô được ngồi với Đăng Vũ của tôi hả, mau ra chỗ khác ngồi cho tôi\_Cô ta nghiêng răng nói khi để ý nó ngồi quá gần với Đăng Vũ

-Đăng Vũ là của cô??? Nực cười nhĩ bộ trên người Đăng Vũ có đóng dấu bản quyền của cô à? Mà hình như Đăng Vũ cũng đâu có nhận hắn ta là của cô nhỉ?\_Nó khinh khỉnh ôm lấy tay nhìn nói với nhỏ Phương Anh đang tức xị cả khó

-Đăng Vũ nhĩ?\_Nó quay sang Đăng Vũ nói giọng ngọt xớt làm bọn Hà My, Minh Anh, Hàn Phong há hốc mồm suýt té ghế còn Minh Dương thì chỉ có cảm giác nhói rồi cũng thôi, ngay cả hắn cũng sock...suýt ngất mà

-Cô...cô nhớ đấy\_Phương Anh tức không nói được gì luôn

-Tôi? Tôi làm sao? Mà tui nhớ cô làm gì cho đây cả đầu ra\_Nó vênh mặt đắc trí nói tất nhiên lúc này cả lớp đang...chăm chú xem chúng nó...đấu võ mồm >.

-Hai em thôi đi, Hai em có coi tôi ra cái gì không hả tôi còn đang trong lớp mà hai em còn cãi nhau như thế là sao hả. Em Phương Anh ra chỗ trống kia ngồi đi\_Bà giáo nói.

Bà giáo đã nói vậy rồi đương nhiên là Phương Anh phải ngậm ngùi ra chỗ khác, nó quảng cho Phương Anh cái cười đắc thắng.

-Ê thấy tui diễn hay không?\_Nó huých vai hắn chớp chớp mắt hỏi cười tít mắt làm hắn ngẩn ngơ trong vài giây chỉ vì cái gương mặt ấy, nụ cười ấy nó quá đẹp nó đã mấy lần làm hắn như vậy rồi, tim hắn cũng vô tình lồi nhịp...vì nó

-Được\_Hắn nói vội quay mặt đi để che đi gương mặt đang chuyển màu vì...ngượng ạ ^^

-Hehe yên tâm tui sẽ giúp anh tận tình với lại tui cũng chả ưa gì nhỏ đó cả, thật là chảnh chọe\_Nó nói liếc ra chỗ Phương Anh, tuy miệng nói vậy nhưng trong lòng nó thì không chỉ là ghét Phương Anh vì chảnh mà còn vì lí do khác nữa cơ hihi chắc ai cũng đoán được rồi phải không ạ, hihi đó chính là nó rất khó chịu vì biết đó là người mà mẹ hắn muốn hắn lấy sau này dù nó cũng chả biết tại sao lại thế nữa.

Hắn không nói gì chỉ gạt nhẹ đầu mỉm cười nhìn nó trong lòng không khỏi lo cho nó, hắn sợ nó sẽ bị Phương Anh hại và hắn tự hứa với lòng mình là phải bảo vệ nó bằng được, sẽ không để nó bị tổn thương.....

Anh Thư à tôi biết em và Đăng Vũ không đơn giản chỉ là diễn kịch phải không. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy Đăng Vũ vui vẻ như vậy dù đã là bạn của cậu ta từ nhỏ, chỉ có em, chỉ có bên em thì cậu ấy mới có được nụ cười tươi như vậy. Và dường như cả em...chính ở em tôi cũng cảm nhận được rằng em cũng đã có tình cảm với Đăng Vũ, dù người em gặp đầu tiên là tôi và người tôi yêu đầu tiên...cũng chính là em nhưng.....trái tim em dường như đã tìm được nửa còn lại rồi...người đó...rất tiếc không phải tôi. Nhưng chỉ cần em được hạnh phúc...tôi chấp nhận giữ lấy tình cảm đơn phương này và sẽ luôn dõi theo em, tôi sẽ luôn đợi em ở phía sau...nếu...em quay lại hoặc vấp ngã. Tôi yêu em dù cho biết sẽ không có tình cảm đáp lại nhưng trái tim tôi vẫn không thể quên được em. Tôi cảm thấy khó chịu khi em nói cười cùng Đăng Vũ, tôi có phải quá ích kỷ dù vẫn biết em...mãi mãi không phải của tôi nhưng tôi không thể nào ngăn được con tim mình...Tôi sẽ đợi em dù biết em sẽ không quay lại...(các bạn thông cảm tg không giỏi viết mấy cái sến sến này cho lắm...nên không được hay hihi)

Đó là những suy nghĩ tận sâu trong đáy lòng của 1 nhân vật nào đó hihi

### 13. Chương 13

Sau buổi sáng cãi nhau với nhỏ Phương Anh ở lớp nó đang đi bộ trên đường về nhà thì bỗng...

Vèo.....ngay sau âm thanh đó 1 chiếc mô tô với tốc độ kinh người lao về phía nó...phải mục tiêu chính là nó. Nhưng đâu có dễ thế, nó là ai chứ no đường đường là đai đen karate thân thủ rất nhanh nhẹn sao có thể bị tổng dễ thế được. Ngay khi chiếc xe lao tới gần nó đã phát hiện và nhanh chân tránh ra sát địa đường thể là an toàn, chiếc mô tô phóng vụt đi. Nó hơi có chút giật mình không biết ai lại độc ác như vậy mục tiêu chắc chắn là nó, nó miên man suy nghĩ và chợt nhớ ra...

-Không lẽ....là cô ta\_Nó tức giận vô cùng vì không ngờ cô ta lại độc ác đến thế.

Ở trong một căn phòng rộng với gam màu trắng-hồng mọi đồ vật trong này đều là đồ dùng cao cấp, trên chiếc giường có 1 cô gái khoác trên mình chiếc đầm đỏ, mái tóc xoăn lộn, môi cắn chặt đang nghe điện thoại

-Cô chủ, xin lỗi tôi đã thất bại tại thân thủ con nhỏ đó nhanh quá nên...\_Đầu dây bên kia nói

-Đồ vô dụng có mỗi đứa con gái mà xử không xong\_Cô gái tức giận tắt máy rồi xiết chặt chiếc điện thoại ném bay xuống nền gạch lạnh toát làm chiếc điện thoại vỡ tan nát miếng lắm lắm

-Được lắm lần này thất bại nhưng chưa xong đâu cô cứ chờ mà xem đừng có đắc trí vội, tôi sẽ cho cô và bạn cô sống không yên đâu\_Cô gái nở một nụ cười nửa miệng gian xảo

Vừa về đến nhà nó lắm lắm

-Quái sao ngứa tai thế nhỉ?\_Nó ngoáy ngoáy lỗ tai

-Anh Thư à vào ăn cơm đi con\_Mẹ nó nhẹ nhàng gọi

-Vâng\_Mẹ nó mỉm cười đáp

Nó ngồi vào bàn ăn cơm cùng ba mẹ nó.

-Wa toàn món con thích không à\_Nó nhìn bàn thức ăn toàn món sở trường của nó mà mẹ nó nấu ăn thì miễn chê luôn nên tự nhiên bao nhiêu miếng bay đi đâu hết sạch sành sanh nó nhanh chóng cầm đũa lên đánh chén, đang ăn ngon thì mẹ nó nói

-Tí nữa con đi chuẩn bị đi xem mặt nghe chưa\_Mẹ nó nhắc nó

-Khụ...khụ mẹ à mẹ làm ơn để con ăn nốt rồi hãy nói được không đang ăn ngon tự nhiên mẹ nhắc đến cái chuyện đấy mất hết cả ngon\_Nó cau mày nói

-Được rồi ăn đi cô nương ạ\_Mẹ nó cười xoa đầu nó và thế là nó lại bắt đầu với sự nghiệp đánh chén của mình

Ăn xong nó chợt nhớ ra điều gì đó nó liền nói:

-À mai đi xem mặt ở nhà hàng X phải không ạ?

-Ừ sao không con\_Ba nó hỏi

-Vậy mai ba mẹ cứ đến trước đi con sẽ đến sau nha\_Nó nói

Ba mẹ nó nhìn nó nghi ngờ

-Ba mẹ yên tâm con không chôn đầu mà sợ với lại tiền tiêu vặt của con còn nằm trong tay ba mà\_Nó đến đây mặt nó ỉu xiu

Nghe con gái yêu nói thế cũng phải nên ba mẹ nó cũng đồng ý

-Thôi cũng được nhớ không được đến muộn nghe chưa\_Mẹ nó dặn

-Con biết rồi\_Nó đáp mặt ỉu xiu rồi đi lên phòng, ăn no rồi giờ là đi ngủ thế là nó trèo lên giường đánh 1 giấc

Sáng hôm sau nó dậy sớm gọi cho hấn

-Alo...thằng nào bố lão giám đánh thức tao dậy thế hả?\_Hấn quát giọng còn ngái ngủ mắng

-NÀY CON HEO KIA DẬY MAU ANH CÓ BIẾT HÔM NAY LÀ THỨ MẤY KHÔNG HẢ?\_Nó vắn vỏi cỡ max quát, nó tức muốn điên luôn đã bảo là hôm nay hấn giúp nó rồi mà ngủ giờ chưa thèm dậy

-Hả? Minh Thứ hả xin lỗi tui quên đợi tui tạo\_Hấn đơ luôn mặt chợt nhận ra cái giọng hết sức quen thuộc bèn dối rít xin lỗi nó rồi phóng cái véo vào VSCN.

Đúng 7h có mặt ở nhà hàng X thì đã thấy nó đang đứng đó, hấn thoáng chút bất ngờ vì nó. Hôm nay nó mặc chiếc váy phớt hồng ở phía trên phần chân váy còn phía dưới màu trắng được buộc eo bằng một dây lụa hồng thắt nơ mềm mại, mái tóc buông xõa mặc cho những làn gió nhẹ len qua những sợi tóc, chân đi dày búp bê khoảng 3 phân màu hồng trên mũi giày gắn những viên đá lấp lánh hôm nay trông nó như một cô công chúa vừa bước ra từ câu chuyện cổ tích vậy.

————END CHAP————

## 14. Chương 14

-Cô...cô đợi tui lâu chưa?Hấn nhìn nó không khỏi ngạc nhiên hỏi

-Anh nhìn cái cổ tui sắp dài ngang với con hươu cao cổ rồi đó\_Nó nhìn hấn nhún nhó đáp

-Đâu có hôm nay cô...đẹp lắm\_Không hiểu sao hấn lại phun ra cái câu đó chắc tại vẫn bất ngờ khi nhìn nó như vậy

-Hả anh nói linh tinh cái gì thế vào thôi\_Nó nói rồi vội quay lưng bước vào để che đi gương mặt đang ửng hồng vì câu nói đó

Hôm nay hấn mặc cả cây vest trắng rất lãng tử và lịch thiệp chứ không như mọi khi nên nó cũng hơi bất ngờ hì hì

Sau khi nói xong mới biết mình nói hớ hấn bèn chữa lại:

-A ý tôi là nhìn cô khác quá\_Hấn chữa vội rồi theo nó vào

Hắn vào trong nhà hàng cùng nó, đây là một nhà hàng khá sang trọng mọi thứ đều được sắp xếp gọn gàng và hôm nay nhà hàng không có bất cứ vị khách nào nữa ngoài gia đình nó, hắn và thêm một người phụ nữ khoảng hơn 40 tuổi, một người đàn ông trung niên tầm 50 tuổi và một người con trai chắc hơn cô một hai tuổi đầu vuốt keo, mặt mũi cũng sáng sủa (tối cũng sủa luôn hớ hớ) nhưng mà còn thua xa hắn đấy là nó nghĩ thế. Nó kéo hắn tới bàn mà ba mẹ nó cùng ba người kia đang ngồi

-Con tới rồi hả đây là Đặng Thế \_Mẹ nó giới thiệu.

-Chào em\_Cậu con trai nói với nó

-Chào anh, tôi là Ngô Huyền Anh Thư. Thừa ba mẹ đây là bạn trai con Trần Hoàng Đăng Vũ! Theo như ba mẹ nói thì chỉ cần con dẫn bạn trai ra mắt ba mẹ thì coi như buổi xem mặt hôm nay coi như hủy phải không ạ\_Nó nói với ba mẹ nó

-Con...\_Ba mẹ nó không nói được gì

-Ba à con đã làm theo lời ba nói vậy ba đừng có cắt tiền tiêu vặt hàng tháng của con à nha\_Nó cười tinh nghịch nói nhỏ với ba mình làm ai đó thoáng chút bất ngờ rồi đứng dậy đi ra khỏi nhà hàng cùng hắn, hắn cúi người lễ phép chào

-Dạ con xin phép đi trước\_Hắn nói rồi bước theo nó

-Anh Thư...\_Mẹ nó nói với theo gọi nó nhưng nó đã đi biệt tăm rồi

-Rất xin lỗi hai vị và Thế , con bé nhà tôi được nuông chiều từ nhỏ nên tính tình ngang ngược mong mọi người thông cảm\_Ba nó nói

-Thành thật thì tôi cũng không muốn ép con bé nhất là trong chuyện tình cảm trước đây tôi tưởng con bé chưa có người yêu nên mới làm vậy còn gì thì...Tôi thành thật xin lỗi\_Mẹ nó nói

Mọi người cứ ngồi nói chuyện trong nhà hàng còn nó và hắn giờ đang tung tăng đi trên phố.

-Ôi thật là thoải mái\_Nó cười tít mắt dang động cánh tay hít thở không khí trong lành

-Ê heo con ăn kem không?\_Hắn hỏi nó

Nghe nói đến ăn là mắt nó sáng lên nhất là kem món khoái khẩu của nó (haizzz tham ăn quá) quay sang hắn gật đầu lia lịa đáp

-Có chứ, có chứ

Thế là hắn dẫn nó vào một tiệm kem không quá lớn nhưng cảnh rất đẹp, bàn ghế được thiết kế đặc biệt hơn các quán khác đó là bàn thấp thay vì ngồi ghế mà là ngồi lên những miếng đệm nhỏ và đặc biệt là kem ở đây rất ngon. Vào trong hắn hỏi nó:

-Cô ăn kem gì?

-Dâu sữa\_Nó đáp

-Cho 1 dâu sữa, 1 sôcôla\_Hắn ta gọi

-Ờo ăn sôcôla đáng chết\_Nó nhăn mặt nói với hắn

-Tuy đắng mà ngọt\_Hắn nhìn nó cười nói

-Ngọt cái quái gì chứ\_Nó nói

Hắn không nói gì nữa chỉ nhìn nó cười nhẹ, khi phục vụ mang kem ra nó và hắn ngồi ăn rất thản nhiên. Nó đang mải mê với ly kem của nó thì thấy hắn gọi liền ngẩng đầu lên và thấy hắn đưa thìa kem sôcôla tới chỗ nó nói:

-Ăn thử đi\_Hắn cười đút cho nó

Chả hiểu sao nó cũng ngoan ngoãn nghe lời ăn hết thìa kem đó

-Thế nào?\_Hắn hỏi

-Ừm cũng được không đáng như tôi đã từng ăn ở các quán khác\_Nó cười đáp

-Quán này tuy hơi nhơ nhưng kem rất ngon\_Hắn nói

-Này anh cũng há miệng ra\_Nó nói rồi đưa thìa kem dâu về phía hắn

Hắn cũng ăn hết thìa kem đó trong lòng thấy vui vui rồi nhìn nó ăn không hiểu sao hắn lại thấy rất bình yên, hắn nhận ra rằng hôm nay mình cười hơi nhiều có lẽ là tại ở cạnh nó chẳng?

—————END CHAP—————

có ai cho tg nhận xét ko để có gì tg còn sửa không^^

## 15. Chương 15

-Ăn xong chưa?\_Hắn hỏi nó

-Đã xong làm sao được. Chủ quán cho thêm 2 kem vani, 2 sôcôla, 2 dâu sữa, 2 sữa dừa\_Nó nói với hắn rồi quay sang gọi chủ quán lấy thêm kem

-Trời ăn hết không mà gọi nhiều thế\_Hắn trở mắt nhìn nó

-Đâu phải mình tui ăn chứ tui gọi cả cho anh mà\_Nó chu mỏ nói nhìn đáng yêu không chịu được.

Kem được bê lên đủ các màu sắc hấp dẫn. Nó đang ăn bỗng...

-Hahaha con gái có ai như cô không chứ ăn kem gì mà ngoen hết cả ra miệng thế kia hahaha\_Hắn nhìn nó cười ngặt nghẽo rồi đưa tay ra lau cho nó

-Ồ...cám...cám ơn\_Nó ngượng ngùng đáp rồi cúi gầm mặt xuống ăn kem vì không muốn hắn biết mặt mình đang đỏ lên ^^

Nó và hắn ngồi xử lí hết đồng kem đó (thật ra là nó ăn ý còn hắn chỉ ngồi...nhìn nó ăn là cũng no luôn rồi) ăn xong hắn đưa nó tới khu vui chơi và có vẻ hắn đã hối hận khi đưa nó đến đó...

-A Đăng Vũ chơi trò này đi! A cả trò kia, trò kia, trò kia nữa! Ôi vui quá\_Nó nhảy tưng tưng lên rồi cười nói vui vẻ

Hắn thì hơi ngạc nhiên bởi nó gọi mình như thế tại mọi khi toàn Anh-tôi, ta-mi chứ có bao giờ gọi tên hắn vậy đâu :3. Nó thì lôi hắn chơi hết trò này đến trò khác nào là tàu lượn siêu tốc, tô tượng, nhà ma mà mỗi lần có con ma xuất hiện thì nó hét ầm lên rồi...cào cào hắn,..v..v... nó và hắn đi tới đâu cũng thu hút sự chú ý vì sao ư? Chính là vì hắn thì đẹp trai còn nó thì dù không xinh cho lắm nhưng bù lại rất dễ thương làm cho đôi nào đi qua cũng ngưỡng mộ và cũng không ít những lời nói ghen ghét đố kỵ rồi cả những cái lườm nguýt của mấy đứa con gái:

-Ôi anh kia đẹp trai quá mà sao lại đi cùng với con nhỏ xấu xí đó chứ\_Người thứ nhất

-Ừ phải đấy trông thật là buồn cười con nhỏ đó thật là không biết ngượng mà\_Người thứ 2

-Đứa mốc đời trời mâm son\_Người thứ 3 rồi còn nhiều nhiều nữa...

-Này mấy cô kia tôi đi với ai là việc của các cô à?\_Nó tức giận khi nghe những lời nói đó quát mấy nhỏ kia

-Thì sao bộ cô không thấy mình không phải rất không xứng với anh ý sao?\_Một nhỏ liếc mắt nhìn nó

-Tui ít ra còn hơn cái loại tô son chát phấn cả tá rồi dùng dao kéo như mấy cô, lườm ít thôi không rút mi giả bây giờ\_Nó cũng không vừa đáp lại mấy nhỏ đó luôn

-Anh à anh đừng đi với nhỏ xấu xí đó nữa đi với tui em nè\_Một nhỏ nói giọng ngọt xớt

-Tôi đi với ai đến lượt mấy cô quản à? Biển!\_Hắn lạnh lùng trừng mắt quát mấy nhỏ kia

-Hahaha sao thấy nhục chưa?\_Nó hỏi

-Mày...\_Nhỏ đó tức tím cả mặt

-Tôi? Tôi làm sao hả? ĐẸP như mấy cô chắc gì đã bằng tôi. Các cô đẹp vậy mà hấn ta còn chả thèm nhìn lấy một cái còn XẤU như tôi đây lại có thể đi chơi cùng hấn vậy có phải các cô nên xem lại mình đi\_Nó khinh khỉnh nhìn mấy nhỏ đó

-Tụi mày đâu xông vô đánh nhỏ đó cho tao\_Con nhỏ tóc xù gào lên

Thế là cả lũ bốn, năm đứa con gái xông vào nó...dùng toàn chiêu cào, cắn, xé không à. Hấn đang định ra tay dẹp mấy nhỏ đó thì...

-Thích thì đây chiều, haizzz lâu rồi không có được đụng chạm tay chân hôm nay khởi động một chút cũng tốt\_Nó cười nhếch mép bẻ tay liếc mắt bọn kia

Khỏi nói thì hấn sốc toàn tập luôn hấn cứ tưởng nó chỉ đánh đá thôi ai dè...giờ ham cả uỳnh nhay nữa thế là hấn chỉ biết đứng đó...trố mắt nhìn nó. Mấy con nhỏ kia xông vào một đứa định tát nó ai dè bị nó túm lấy tay bẻ nghéo về phía sau la oai oái, một con định nhảy vô túm tóc nó thì bị nó đẩy đứa định tát nó vào người thế là 2 đứa...ôm nhau hôn đất, 2 nhỏ còn lại thấy vậy cũng hoảng nhưng thấy bạn mình bị đánh mà lại đứng nhìn thì ko được nên cũng nhảy vào đứa định đập nó cơ mà bị tóm mất chân bẻ ột phát (ko đi viện hơi phí) còn nhỏ kia định đánh lên nó nhưng mà nó biết thừa nên cúi đầu về đằng trước lấy đà đập phát BÓP vào mặt con kia làm nhỏ đó choáng váng...lăn ra đất đếm sao luôn (quả này lại mất tiền thăm mĩ rùi kakaka)

## 16. Chương 16

-Mày...mày nhớ đấy. Chúng mày đi thôi\_Nhỏ tóc xù xanh mặt nhìn nó nói rồi kéo mấy nhỏ kia chạy mất hút

Nó nhìn bọn kia chạy mà cười ha hả

-Hahahahaha nhìn mặt mấy nhỏ đó mắc cười quá\_Nó ôm bụng cười

-Này cô...tui không ngờ cô cũng biết đánh nhau đấy\_Hấn ngạc nhiên khi nhìn những gì vừa xảy ra

-Hehe truyện anh không ngờ còn nhiều lắm\_Nó lại cười

-Cô đúng là...haizzz\_Hấn bó tay với nó không biết phải nói gì luôn.

Cả buổi hôm đó nó và hấn đi chơi đến tận tối hấn đưa nó về nhà rồi tạm biệt nó. Ngày hôm nay hấn rất vui phải chăng vì có nó? Sau ngày hôm nay hấn quyết định sẽ theo đuổi nó!

Hôm sau như thường lệ nó tới lớp...nhưng là đi cùng với hấn chả biết hôm nay hấn ăn nhằm cái gì mà mới sáng sớm tinh mơ đã mò tới nhà gọi nó đi học ạ^^

When that day I hear your voice

I have some special feeling

Let me always think I don't wanna forget you

I remember at the day

You are always on my mind

Eventhough I just can think about you

If the day in the future

This love will becoming true  
I've never change my mind that I  
will love you forever  
I don't care how fool it is  
I will let my dream come true  
I will tell you something I wanna let you know  
I let you know  
I love you, loving you  
As the mouse love the rice  
Even every day has storm, I will  
always by your side  
I miss you, missing you  
I don't care how hard it is  
I just want you be happy  
Everything, I do it for you

Chuông điện thoại nó reo lên bài hát quen thuộc Chuột yêu gạo

-Alô...\_Nó giọng gái ngủ nghe máy

-Dậy đi SAO CHỐI tui đang đợi cô ngoài cổng nè, đi học thôi\_Hắn vui vẻ nói

-Hả? Sao lại đến nhà tui làm gì hả? Ai cho anh tới?\_Nó gào lên với hắn

-Cho em 5 phút không ra là tôi vào đó\_Hắn đe dọa

Và tất nhiên là nó không muốn cho hắn vào nhà vì sợ hai vị thân sinh tra khảo hi hi

-Axxx đợi đi tui xuống đó\_Nó đau khổ nói rồi phóng vù đi VSCN

Đúng 5 phút sau nó ra tới cổng với chiếc váy màu lam nhẹ nhàng, giày búp bê trắng, tóc búi cao thật thanh thoát

-Nè hôm nay bệnh à sao đến gọi tui làm gì?\_Nó nhăn mặt gọi hắn

-Anh Thư, nghe cho rõ đây\_Hắn nghiêm mặt nói với nó

-Gi?\_Nó tò mò

-Bắt đầu từ hôm nay...tôi Trần Hoàng Đăng Vũ sẽ theo đuổi em\_Hắn nói xong nhìn về phía trước vì...không muốn nó thấy mặt hắn đang hồng lên

-Hả?...Cái...cái gì?...Anh có biết...mình đang nói gì không đấy?\_Nó ngạc nhiên hỏi hắn

-Tôi không nói lại lần hai! Mau đi thôi không muộn học đấy\_Nói xong hắn lúi lỏm đi luôn mặc cho nó mặt ngơ ngơ như bò đeo nơ

Hắn với nó đi tới cổng trường trong tình trạng là...hắn đang cầm tay nó còn nó thì vẫn chưa tiêu hóa được câu nói của hắn nên tất nhiên chưa có phản ứng gì. Cổng trường bắt đầu tiếng bàn tán:

-A sao Đăng Vũ lại đi cùng nhỏ đó\_Nữ sinh một

-Lại còn nắm tay nữa kìa\_Nữ sinh hai

-Chắc bạn gái\_Nữ sinh ba

-Ôi cô ấy may mắn ghê

## 17. Chương 17

Và cũng không ít câu nói kiểu như nó mời chào, dụ dỗ hẳn...nhưng nó bây giờ có nghe thấy gì đâu hẳn kéo thì cứ đi thôi. Vào đến lớp trước sự ngạc nhiên của mọi người tất nhiên Hà My, Minh Anh, Minh Dương và Hàn Phong cũng không ngoại lệ

-Hai...hai người...?\_Hà My và Minh Anh mắt chữ A mồm chữ Ô

-Từ hôm nay tôi sẽ theo đuổi Anh Thư\_Hắn cười nói với Minh Anh, Hà My và hai thằng bạn của mình

-Thật hả?\_Hà My hỏi nó

-Cô ta nghe tui nói vậy xong cứ như thế đó hajzzzz\_Hắn thở dài nhìn nó

-Trời, không ngờ nha cậu với Anh Thư chí chóc nhau suốt ngày mà giờ lại...\_Hàn Phong nhìn hắn cười cười nói

Cả lũ con gái gần đó bắt đầu lườm nguýt, chỉ trích, ghen tị...nhìn nó và hắn bàn tán, tất nhiên tin này nhanh chóng trở nên hot luôn. Và tất nhiên có một người đang lườm nó một cái sắc lẹm

-Cò! NGÔ HUYỀN ANH THƯ tôi đã quá coi thường cô rồi, hãy đợi đó!\_Phương Anh lăm bắm tức tối

Còn nó thì mãi đến lúc vào giờ học mới bình thường trở lại tự nhiên giờ nó lại thấy ngại khi nhìn hắn. Quay ra chỗ Hà My nó thấy hơi lạ à nha Hà My và tên Hàn Phong mấy hôm nay không chí chóc như mọi khi nữa

-Ey sao dạo này bà HIỀN với tên Hàn Phong đó thế\_Nó cười cười hỏi Hà My

-Vớ vẩn tui lúc nào chả hiền chứ\_Hà My đáp mặt hơi hồng hồng vì bị nói trúng tim đen

-Eo ôi bà mà hiền thì...tui và Minh Anh chắc thành bụt quá\_Nó nói nhìn Minh Anh không thấy Minh Anh trả lời không biết đang nghĩ gì trông có vẻ buồn buồn

-Ừa Minh Anh sao thế\_Nó lại nghiêng đầu hỏi Minh Anh

-Hả?...À ừm mình không sao\_Minh Anh cười hì

-Thật không đó nếu có chuyện nhớ nói với tui này đó biết đâu lại giúp được gì thì sao\_Hà My nói

-Ừ nhất định rồi!\_Minh Anh cười tươi trả lời

Tùng...Tùng Tùng

Tiếng trống hết giờ reo lên cả lớp nó nhón nha nhón nháo. Trống kêu thì Minh Dương cũng rời khỏi lớp, được một lúc thì Minh Anh cũng mất tăm luôn

Ngoài khuôn viên sau trường, một không gian yên tĩnh với những cơn gió nhẹ mang đậm hương sắc mùa thu thổi qua tán của những tán cây. Đây là nơi yên tĩnh nhất của trường rất ít người qua lại vì họ không thích nơi vắng vẻ như vậy. Trong khung cảnh ấy có một dáng người cao cao của một người con trai đang ngồi trên thảm cỏ xanh mướt đôi mắt buồn nhìn xa xăm và một cô gái với chiếc váy trắng đơn điệu nhưng vẫn tạo cho cô nét duyên rũ của mình. Cô gái tiến tới chỗ chàng trai

-Minh Dương...\_Minh Anh gọi nhỏ

-Minh Anh sao cậu lại ở đây?\_Minh Dương hỏi

-Minh Dương...tui biết cậu thích Anh Thư phải không?\_Minh Anh không trả lời câu hỏi của Minh Dương mà hỏi lại cậu với vẻ mặt buồn buồn

-Sao...sao cậu biết?\_Minh Dương ngạc nhiên hỏi



-Vì...mình cũng...thích Minh Dương\_Minh Anh quay mặt đi nói

-Hả???...Tui...tui không đáng cho cậu yêu đâu!\_Minh Dương khổ sở nói

-Tui biết trong lòng cậu...chỉ có Anh Thư...nhưng...tui có thể giúp cậu quên Anh Thư...được chứ?\_Minh Anh hỏi giọng nhỏ dần

-Tui...tui sẽ cố quên cô ấy đi\_Minh Dương nói cầm tay Minh Anh quay lại ôm cô bé

Minh Anh lúc này vừa ngượng mà trong lòng lại thấy vui vui. Còn về Minh Dương thực ra thì cậu cũng biết được tình cảm của Minh Thư dành ỉnh qua những lần trò chuyện nhưng cậu luôn phủ nhận điều đó vì trong tim cậu lúc đó chỉ có một người và giờ cậu biết người Anh Thư thực sự yêu là ai. Hôm nay Minh Anh nói với cậu như vậy cậu cũng muốn quên Anh Thư và cậu cũng có một thứ tình cảm gì đó không đơn thuần với Minh Anh thứ tình cảm đó chỉ mới gần đây thôi nên nghe Minh Anh nói vậy cậu cũng đồng ý. Rồi cả hai cùng vào lớp với nụ cười trên môi

## 18. Chương 18

-Hey you! you đi đâu thế? Ở mà đi cùng Minh Dương à?\_Nó hỏi

-Hi ừm\_Minh Anh cười mặt hồng hồng

-Hai người...hơi mờ ám à nha\_Hà My xen vô

Minh Dương cười nắm tay Minh Anh nói:

-Từ hôm nay tui và Minh Anh...chính thức quen nhau\_Minh Dương nói không to cũng không bé nhưng đủ ọi người nghe

-Hả??? Thật không Minh Anh?\_Nó và Hà My mắt chữ A mồm chữ Ô nhìn Minh Anh

Minh Anh không nói gì chỉ khẽ gật đầu làm nó và Hà My miệng chạm tới đất luôn

-Ê em ngậm miệng vào không có ruồi bay vào đó\_Hắn nhìn nó cười nhếch mép nhìn rất ĐỂU

-Này anh không chọc tức tui thì tối anh không ngủ yên à?\_Nó lườm hắn nói

-Nếu tui không nhầm thì tôi và em...cũng như vậy sáng nay còn gì\_Hắn ghé sát vào tai nó cười nói nhỏ

-Anh...anh làm gì vậy hả? Tên cơ hội này\_Nó nghe lời hắn nói xong đỏ mặt sút cho hắn 1 phát vào chân

-á...em là đồ...vũ nữ\_Hắn ôm cái chân nhìn nó nhăn nhó nói chả biết sao mà từ chuyện lúc sáng hắn đổi cách xưng hô với nó luôn \*\_\*

-Này tui xử thế còn nhẹ cho anh đó ai cho anh làm thế hả?\_Nó vênh mặt cãi lại

-Này EM YÊU chúng ta đang YÊU NHAU mà sao em phũ thế\_Hắn nói giọng ngọt xớt làm nó nổi da gà

-IM NGAY CHO TUI!\_Nó mặt đỏ bừng quát hắn làm mấy đứa kia chỉ biết lắc đầu chán nản

Cả lớp lại một lần nữa ồn ào bàn tán vì tin Minh Anh và Minh Dương

-Trời ơi sao các anh ý lại có người yêu hết vậy trời\_Nữ sinh một

-Mấy con nhỏ xấu xí đó nghĩ mình là ai chứ\_Nữ sinh hai lườm ba tui nó

-Bọn hồ ly!\_Nữ sinh

...

Rất nhiều lời bàn tán xôn xao về tui nó và tui hắn nhưng tui nó và tui hắn không quan tâm và cứ như vậy nó và hắn vẫn tiếp tục chí chèo mà mỗi lần như thế là mặt nó cứ đỏ như gấc chín còn hắn thì nhăn nhó

nhỏ nhỏ. Minh Anh và Minh Dương thì hay nói chuyện với nhau hơn, Minh Dương quan tâm tới Minh Anh nhiều hơn. Hàn Phong và Hà My thì cãi nhau càng ngày càng ít làm nó tò mò lắm mà hỏi không ai nói. Bọn họ cứ như vậy cho đến hết buổi học.

Trống hết giờ vang lên tụi nó nhanh chóng thu dọn đồ ra về. Nó đang đi bộ trên đường về thì thấy hấn...cứ đi theo nó

-Êy sao cứ đi theo tui hòa vậy hả\_\_Nó quay lại nheo mắt nhìn hấn

-Bộ đường này của nhà em hả?\_\_Hấn thản nhiên trả lời

-Tất nhiên...là không phải! Đường xá rộng mênh mông sao anh không đi mà cứ theo tui hoài thế hả?

-Tui đâu có theo em...chỉ là cùng đường thì đi thôi

-Anh...đang có âm mưu gì thế?\_\_Nó nhăn mặt nhìn hấn

-Haizzz vẫn không dấu được em...thì anh muốn tới nhà em\_\_Hấn thản nhiên nói

-Gì cơ? Ai cho anh tới hả?\_\_Nó hét vào mặt hấn

-Đi, đi mà\_\_Hấn năn nỉ nó

-Không là không\_\_Nó dứt khoát lườm hấn

Tất nhiên Đăng Vũ đâu có chịu thua, hấn leo đèo theo nó và cuối cùng cũng tới nhà nó

-Trời ơi anh về giùm tui cái coi\_\_Nó đuổi hấn

-Không! Tới nơi rồi ngu gì mà về\_\_Hấn vênh mặt nói

-Anh Thư về rồi hả con?\_\_Mẹ nó vừa đi đâu về thấy nó liền hỏi

-Dạ\_\_Nó nhìn mẹ nó cười tươi trả lời

-Ừa bạn con hả? Đây là...người mà Anh Thư giới thiệu là bạn trai phải ko?\_\_Mẹ nó cười nhìn hấn

-Dạ con chào bác\_\_Hấn lễ phép chào mẹ nó

-Mau mời bạn vào nhà đi con\_\_Mẹ nó cười nhìn hấn rồi bảo nó

-Dạ?\_\_Nó ngạc nhiên hỏi mẹ nó

-Dạ gì nữa ai lại để khách đứng ngoài cổng thế chứ\_\_Mẹ nó véo nhẹ má nó nói

## 19. Chương 19

-A mẹ đau con hjx\_\_Nó giả bộ kêu lên làm nũng mẹ nó

-Cháu vào nhà chơi\_\_Mẹ nó quay ra nói với hấn

-Vào đi mẹ tui mời anh đó\_\_Nó nói rồi vào theo mẹ nó thế là hấn cũng vào theo

Vào nhà nó, đây là một căn biệt thự khá rộng, ở phòng khách mọi thứ được đặt rất đẹp. Mẹ nó mời hấn và Thế ngồi

-Ngồi đi cháu\_\_Mẹ nó nói

-Dạ cháu cảm ơn bác ạ\_\_Hấn lễ phép

-Cháu ở lại ăn cơm với bác và con Thư cho vui có mỗi hai mẹ con ăn cơm cũng chán\_\_Mẹ nó vui vẻ nói

-Dạ...như thế thì phiền bác lắm ạ\_\_Hấn ái ngại đáp nhìn sang nó

-Không sao! Cháu cứ ở đây ăn cơm đi không phiền đâu\_mẹ nó cười hiền

-Vậy...được ạ\_Hắn vui vẻ trả lời

-Cháu ngồi đợi bác nha\_Mẹ nó nói rồi đi vào bếp cùng cô giúp việc nấu cơm

-A để con giúp mẹ\_Nó lon ton chạy theo mẹ nó vì...nó cảm thấy ngại ko muốn ngồi nhìn hắn

-Thôi đi cô, cô vào để phá bát đĩa của tôi à! Cứ ở đó chơi với bạn đi\_Mẹ nó mắng yêu

-Mẹ! Sao mẹ lại nói con thế chứ\_Nó nũng nịu nhìn mẹ nó

Thế là nó đành phải ra ngồi cùng với hắn được một lúc thì mẹ nó gọi vào ăn cơm. Tất nhiên là nó ngồi bên hắn còn mẹ nó ngồi một bên. Mới đầu nó đòi ngồi với mẹ nó mà mẹ nó bắt nó sang ngồi với hắn ^^

-Cháu cứ tự nhiên như ở nhà nhé\_Mẹ nó bảo

-Dạ thưa bác\_Hắn vui vẻ đáp

-Kia Anh Thư gấp thức ăn cho bạn đi chứ\_Mamy nó bảo nó

Nó nhăn nhó cầm đôi đũa lên gấp miếng thịt gà bỏ vào bát hắn khuyến mại thêm...cái lườm muốn thủng mắt luôn

-Cháu tên gì thế?\_Mẹ nó quay sang hỏi hắn

-À dạ cháu quên mất này giờ chưa giới thiệu ạ cháu là Trần Hoàng Đăng Vũ ạ\_Hắn cười tươi đáp

-Ồ vậy chẳng phải là cậu chủ tương lai của tập đoàn đá quý lớn nhất nước ta sao\_Mẹ nó ngạc nhiên cười nói

-Hi bác quá khen ạ\_Hắn khiêm tốn đáp lại

Vậy là bữa cơm cứ thế trôi qua trong tiếng cười nói vui vẻ. Xong bữa cơm nó tiễn (có mà đuổi thì đúng hơn ý ^^) hắn về

-Bai bai nhá về đi muộn rồi đó\_Nó cười gượng ép lườm hắn

-Này sao em đuổi tôi như đuổi tà thế?\_Hắn nhìn nó nhăn nhó nói

-Uả chứ không nhẽ giữ anh ở lại nhà tôi ngủ à?\_Nó nói

-Nếu em muốn thế?\_Hắn nhìn nó cười gian gian

-MƠ ĐI\_Kèm theo cau nói là khuyến mãi cho hắn một cú vào chân làm hắn la oai oái

-AAAAA...con gái có đũa gì mà hở một tí là dùng bạo lực hix\_Hắn ôm chân nhăn nhó nhìn nó

-Kệ tui bộ không như thế để ấy người bắt nạt tui hả? Với lại hiền có ăn được không hơ hơ sao tui phải hiền chứ\_Nó thản nhiên đáp

-Thôi tôi không cãi với em nữa\_Hắn nói

-Chứ không phải là không cãi lại được hả\_Nó chớp chớp mắt nhìn hắn

-Thôi vào nhà đi tui về đây\_Hắn lợi dụng lúc nó không để ý...hôn má nó rồi đưa 3 ngón tay lên trán tạm biệt nó xong cũng chuồn luôn nếu không muốn nó cho bò lét về nhà @\_@

-AAAAAAA tên DÊ XỒM kia mi...mi vừa làm gì thế hả\_Nó bắt ngồi bị hắn...hôn nên hét ầm lên

Còn ai đó thì đang nhăn nhó cười hắn cũng chả biết sao lúc đó lại làm vậy nữa hắn chỉ biết lúc đó nhìn nó rất dễ thương có lẽ hắn đã yêu nó thật rồi và hắn quyết định sẽ theo đuổi nó thật chứ ko đơn giản chỉ là đóng kịch nữa.

Hôm sau nó tới trường thì gặp Minh Anh và Hà My cũng vừa tới đang ở cổng, Minh Anh hôm nay khhoong mặc váy mà cô mặc quần jean bó sát lấy cặp chân thon dài của cô và chiếc áo phông trắng tóc xõa dịu dàng, còn Hà My thì cũng quần jean mài, áo phông đen tóc buộc cao năng động thế là nó vào trường cùng hai con bạn thân luôn. Đi được một đoạn nó thấy Minh Anh hỏi

-Ủa lại có vụ gì hay sao mà đơng dữ vậy\_\_Minh Anh hỏi hai tụi nó

## 20. Chương 20

-Chắc lại đánh nhau\_\_Hà My đáp

-Ủa sao bà biết vậy?\_Nó ngây thơ hỏi

-Thì tui đoán thế kéo bấy đàn thế chỉ có đánh nhau thôi chứ còn gì nữa

-Ồ ha\_Nó đáp

-Chúng mày lên lớp 10A2 tìm con Ngô Huyền Anh Thư cho tao\_Một nhỏ mặt chát cả kí lô phần, tóc vàng, xù quát (chắc là con cầm đầu)

-Dạ thưa chị hai\_Bọn kia chạy lên lớp nó

-Ủa tìm bà kia Anh Thư\_Minh Anh huých vai nó

-Nè bà có gây lộn gì với tụi nó không thế mà để nó kéo đi tìm bà vậy?\_Hà My nhìn nó hỏi

-Vớ vẩn tui còn chưa gặp bọn đó bao giờ kia\_Nó ngán ngẩm nói

-Thế sao tụi nó lại tìm bà?\_Minh Anh hỏi

-A...sao nhìn mặt nhỏ kia quen quen hình như...a thì ra là con nhỏ bị tui...uỳnh cho te tua hôm ở khu vui chơi nè hì hì\_Nó nhìn hai con bạn cười hì hì

-Ê tao ở đây nè\_Nó nói to gọi con nhỏ tóc xù hôm nọ

-A chị hai con nhỏ đó kia\_Một nhỏ trong đám đó nói to

-Á cả con Trương Hà My và con nhỏ Nguyễn Minh Anh nữa kia\_Con thứ hai lên tiếng chỉ tay về phía tụi nó hét lên

-A thì ra là con nhỏ hồn láo ở khu vui chơi hôm nọ, tốt tao đỡ phải tìm nhiều\_Con tóc xù cười nửa miệng và cả đám đó nhìn tụi nó chằm chằm

Nó, Minh Anh và Hà My bước tới

-Nè chưa nhìn thấy người bao giờ à?\_Nó khó chịu khi bị bọn kia nhìn chằm chằm như thế

-Sao? Tìm tụi này có chuyện gì?\_Hà My vênh mặt hỏi

-Chúng mày đắc tội với chị hai tụi tao lại còn dụ dỗ các anh ý, đúng là lũ \*\*\*\* lơ mà giờ còn giám hỏi à\_Con tóc xù khinh khỉnh nói

-Hả? Anh nào cơ?\_Nó và Minh Anh gào lên

-À thì ra là đánh ghen\_Hà My cười nửa miệng

-Chúng mày còn dám hỏi, là anh Đăng Vũ, Minh Dương, Hàn phong chứ ai nữa\_Một nhỏ trong đám đó nói

-Đúng là con \*\*

-Bọn hồ ly

-Chúng mày là lũ c\*\*\*

...

Rồi còn rất nhiều tiếng chửi rửa ba đứa chúng nó.

-IM MỒM\_Nó tức tối quát

-Chúng mày muốn gì?\_Hà My nheo mắt vênh mặt hỏi bọn kia

-Muốn gì nói nhanh tụi tao không rảnh để nghe chúng mày sửa bữa\_Minh Anh thường ngày hiền lành mà giờ cũng phải lên tiếng nói

-Muốn dạy cho chúng mày một bài học\_Một nhỏ trong số đó to mồm nói

-Ồ vậy hả? Sợ quá cơ\_Hà My ôm mặt giả vờ sợ sệt chọc tức bọn kia

-Nếu chúng mày làm được thì xin mời\_Nó nhếch mép nói

-Lâu rồi không vận động tay chân hôm nay có dịp sao lại không thử\_Minh Anh cười tự tin

-Chúng mày...chúng mày xông lên cho tao\_Con nhỏ tóc xù quát bọn đàn em

Và chỉ chờ có thể gần hai mươi con nhỏ mặt chát chì chít phấn son xông vào đánh tụi nó, nói đúng hơn là đứa thì cào, con thì chì rình...xé áo tụi nó, đứa thì định dấm tóc...Nhưng đâu có dễ như thế! Lúc đầu ba nhỏ mắt xanh mỡ đỏ nhảy vào đánh nó thì một nhỏ bị nó đạp ầy phát vào bụng, túm cổ khuyến mại cho vài cái tát, một nhỏ định đánh lên nó bị nó túm được tay kéo về phía trước cho vài phát lên gối làm nhỏ chỉ biết ôm bụng quằn quại nằm dưới đất. Vừa xử xong nhỏ đó tụi đánh lên thì lại thêm một nhỏ khác tính cầm gậy sắt phang nó từ phía sau nhưng nó đoán được lập tức quay lại ột cước lên đầu, hai phát đạp vào bụng cộng thêm một phát gậy sắt vào...giữa mặt (chep chep quả này không vào viện phẫu thuật thẩm mỹ sớm thì tác giả cứ bé) thế là lăn quay ra đất.

Bên phía Hà My thì mình cô đánh ba đến bốn đứa, Hà My đạp lia lia vào một nhỏ xông vào cô, nắm tay con nhỏ đang định dơ lên tát mình vận ngược về phía sau đẩy nhỏ ngã nhào ra đất còn nhỏ phía sau định đánh cô thì bị cô ột cú vào bụng ngã lăn ra sau mà nhỏ đó chưa chừa dừng dậy định đánh tiếp thì bị cô túm cổ nhỏ gần đó ném hai đứa vào nhau cho ôm nhau ngã luôn. Minh Anh mọi hôm nhìn như thiên thần bọn kia tưởng cô hiền xông vào định đánh thì bị cô đánh cho te tua (cũng may hôm nay không mặc váy ạ hihi) tiêu biểu như có nhỏ định đạp cô bị cô túm chân hất ngược lên la oai oái, hay một nhỏ định cào cào cắn xé cô thì bị cô túm được tay tát cho lia lia và kết thúc bằng một cú đấm vào...giữa mặt...

## 21. Chương 21

Trên lớp nó lúc này...

-Ê xuống xem đánh nhau tụi bay ơi\_Nữ sinh 1

-Nghe nói người bị đánh ở lớp mình đó\_Nữ sinh 2

-Không biết là ai nhỉ?\_Nữ sinh 3

-Hình như là con nhỏ Anh Thư, Minh Anh và...Hà My hay sao ý\_Nữ sinh 1

-Xì đúng là mấy con nhỏ dỗi hơi...mà gì cơ??? mấy nhỏ đó vừa bảo ai bị đánh cơ? Mấy cô vừa bảo ai bị đánh hả\_Hắn lẩm bẩm rồi hét âm lên hỏi mấy nhỏ vừa nói chuyện

-Nói mau mấy cô bảo ai bị đánh\_Hàn Phong điên tiết lên quát

-Mấy cô vừa nói là Minh Thư, Hà Anh và Hà My?\_Minh Dương nhăn mặt hỏi

-Dạ\_Mấy con nhỏ sợ hãi nhìn bọn hắn

-Khốn kiếp chúng mày giám động vào Hà My thì biết tay tao\_Hàn Phong tối xầm mặt nói rồi nhanh chóng xuống sân

Hắn và Minh Dương cũng nhanh chóng phi xuống sân \*-\*

Bên dãy nhà đối diện...

-Anh Thế cô bé hôm nọ anh gặp ở lớp 10A2 đang bị đánh dưới sân kia\_Một tên không biết từ đâu chạy tới hốt ha hốt hải nói

-Ai? Nhỏ nào?\_Anh nhăn mặt hỏi

-Nhỏ...Thư...Thư cái gì đó\_Tên đó gãi đầu nói

-Là Anh Thư?\_Anh tối sầm mặt hỏi lại

-Dạ đúng rồi\_Tên đó nói

-Chết tiệt\_Anh nắm chặt tay thành nắm đấm rồi...phóng xuống sân...

Dưới sân tụi nó vẫn đang tiếp tục cuộc ẩu đả. Lúc bọn hắn xuống tới nơi thì Thế cũng chạy xuống thế là...tên tên ten hắn trông thấy Thế liền tặng cho anh cái lườm xuyên thủng làn da :3. Phía tụi nó vẫn đang đánh rất chi là...say sưa ạ hì hì. Minh Anh vô tình nhìn thấy Minh Dương đang đứng ngay đó nên đã để xơ hờ và bị một nhỏ cầm dao định đâm Minh Anh thì ngay lập tức Minh Dương lao đến túm tay nhỏ đó với một lực không hề nhỏ như muốn nát cả cổ tay

-DỪNG LẠI\_Hắn quát

Và ngay sau tiếng quát của hắn thì mấy con nhỏ đó dừng tay ngay lập tức. Ngay sau đó Hàn Phong chạy cái vù đến chỗ Hà My

-My...My có sao không?\_Hàn Phong lo lắng nhìn Hà My hỏi

-Tui không sao đâu\_Hà My cười hiền nhìn Hàn Phong làm cậu cũng yên tâm phần nào

-Cô/em không sao chứ?\_Hắn và Thế đồng thanh hỏi nó

-Tui không sao\_Nó nói

-Minh Anh không sao chứ?Minh Dương lo lắng hỏi

-Không sao\_Minh Anh cười hiền nói và...cô ngất vào người Minh Dương do lúc này vô tình bị một nhỏ đánh trúng và đương nhiên nhỏ đó bị cô xử đẹp với khăng chục cái tát, vài cái lên gối vào...giữa mặt rồi quăng bay xa vài mét (trông thể mà khỏe dữ)

-Minh Anh, Minh Anh em không sao chứ? Minh Anh...\_Minh Dương lo lắng lay lay Minh Dương ôm cô vào lòng rồi bế bồng cô lên phòng y tế

-Minh Anh, Minh Anh mau...mau bế cô ấy lên phòng y tế đi\_Nó lo lắng nói

-Lũ khốn chúng mày dám động vào bạn của bọn tao thì hãy đợi đó\_Hà My lườm bọn kia lạnh người rồi nhanh chóng đi cùng mọi người lên phòng y tế

-Các cô hãy về chuẩn bị tinh thần đi\_Hàn Phong buông lời đe dọa

-Anh...em...xin anh tha cho tụi em\_Nhỏ tóc xù nín tay áo hắn (nhằm người rồi nha)

-Buông\_Hắn lườm nhỏ nói làm nhỏ xanh mặt vội bỏ tay ra rồi hắn cùng bọn nó lên phòng y tế cùng Minh Anh

## 22. Chương 22

Ở một góc khuất có một cô gái mặc váy đỏ kiêu sa đang nghe điện thoại

-Alo chị hai kế hoạch thất bại rồi\_Đầu dây bên kia nói

-Đồ ngu! Chúng mày sao lại đánh ở trường hả? Đầu chúng mày để làm cảnh à?\_Cô gái nghiêng răng nói

-Dạ...dạ xin lỗi chị ạ

-Tao sẽ chuyển tiền vào tài khoản của mày, biết điều thì rút nhanh

-Sao...sao lại thế ạ

-Mày muốn ở lại để mấy anh ấy bắt được?

-A dạ chị hai thật sáng suốt

-Khỏi nịnh chiều nay mày mua vé máy bay đi ngay cho tao

-Dạ

Tút..tút..tút

-Đáng ghét, lũ vô dụng! Anh Thư cô đừng vội đắc trí kịch hay mới bắt đầu thôi\_Cô gái nhếch mép cười nụ cười nồng nặc mùi nham hiểm

Ở phòng y tế

-Lũ khốn dám động tới Minh Anh của ta\_Nó tức tối

-Để tui xử bọn chúng\_Hàn Phong nói

-Không cần để tui lo cho\_Hà My nói giọng lạnh lùng báo hiệu điều chẳng lành với bọn kia

-Cậu làm được không?\_Hần hỏi

-Đừng coi thường tui, tụi này giám làm cho Minh Anh như vậy không thể tha\_Hà My nói tay đập bộp vào tường câu út điện thoại ra gọi

-Alô Trung quản gia điều tra ngay cho tôi mấy con nhỏ sáng nay làm loạn ở trường XYZ, 20 phút sau báo lại cho tôi\_Hà My nói chuyện điện thoại

-Được cô chủ cứ yên tâm\_Đầu dây bên kia lễ phép nói

-Được tôi tin ông\_Nói xong cô tắt máy

Tất cả bọn nó chưa ai biết thân phận ba của Hà My kể cả Hàn Phong

-Cô bé không sao đâu\_Một người phụ nữ khoảng chừng hơn 30 tuổi nói với tụi nó

-Dạ tụi con có thể vào thăm cậu ấy được chưa ạ\_Nó sốt sắng hỏi

-Được nhưng nên giữ trật tự cho cô bé nghỉ

-Dạ\_Tụi nó nói

Chiều hôm đó ở một vùng đất hoang vắng vùng ngoại ô có một chiếc BMW lao tới, trên xe một cô gái tóc dài tới vai uốn cụp mặc quần jean bó, áo phông đen bên trong bên ngoài khoác áo da nửa người, đi bốc cao, gương mặt lạnh lùng nhưng khuyến rũ bước tới chỗ một lũ con gái bị trói tay ra sau đang quỳ dưới đất

-Dạ chào cô chủ\_Cả đám người mặc vest đen cúi người chào cô

Cô gái gật đầu

-Thưa cô chủ chúng tôi bắt được cô gái kia khi cô ta đang ở sân bay\_Một người đàn ông nói rồi chỉ về phía nhỏ tóc xù

Cô gái bước tới chỗ nhỏ đó nhếch mép lạnh lùng lấy tay bóp mạnh cằm của nhỏ đó nâng lên

-Mày...nghĩ mày có thể chạy thoát khi động vào người tao yêu quý?\_Cô gái đó nói

-Mày...mày là ai? Sao...sao mày...\_Nhỏ đó tái mặt nhìn nó

-Trương Hoàng Nam, mày chắc biết tên đó chứ?\_Cô gái nói

-Mày...mày là gì của ông ấy\_Nhỏ tóc vàng mặt càng ngày càng tái

-Không là gì, chỉ là...con gái thôi\_Cô gái cười nửa miệng  
-Không...không thể nào\_Nhỏ đó như không tin vào tai mình lấp bắp  
-Nói, đứa nào đã động vào Minh Anh?\_Cô gái quát lên  
Không một tiếng trả lời  
-Không nói? Vậy tao sẽ cho từng đứa một sống...không bằng chết\_Cô gái nói giọng lạnh  
-Mày...mày...dám...\_Nhỏ tóc vàng tái mét cả mặt lấp bắp nói  
-Cắt hết toàn bộ gân chân và tay của bọn chúng cho tôi\_Cô nói với đám người mặc vest đen  
-Dạ thưa cô chủ \_Đám người áo đen mỗi người cầm một con dao sắc bén tiến lại phía bọn kia (OMG)  
-Tui...tui nói...là...là tui\_Một nhỏ tóc vàng hoe bật bơi phàn són à nhầm bơi son phấn xanh mặt nói  
\_\_\_\_\_Tg\_\_\_\_\_

Thanks các bạn đã dok truyện ủng hộ tg nha

## 23. Chương 23

Cô gái tiến về phía con nhỏ đó ra hiệu cởi trói tay cho nhỏ (mọi người biết làm vậy làm gì không? Đọc rồi biết :D)

-AAAAAAAAAAAA.....\_Con nhỏ đó rú lên như một con chó hoang đại khi chiếc bốt của cô gái dẫm nát đôi tay của nhỏ đó  
-Đôi tay bẩn thỉu của mày...giám động vào người của bạn tao? Nói, mày còn đánh bạn tao bằng những gì nữa?\_Cô gái quát mặt vô cùng giận dữ  
-Không...không...hết rồi\_Nhỏ đó chối  
-Nói mau là ai, là ai sai chúng mày làm việc này\_Cô gái quát  
Không một tiếng trả lời  
-Không nói?\_Vậy được coi như cha mẹ chúng mày vô phúc...cho nhà bọn họ tan nát hết cho tôi\_Cô gái ra lệnh  
-Tôi nói, tôi nói...\_Một nhỏ lên tiếng  
-Im mồm\_Nhỏ tóc xù quát lớn  
-Xin lỗi tôi không muốn nhà tôi như thế...đó là chị Phương Anh bảo chúng tôi\_Nhỏ đó nói với nhỏ tóc xù rồi trả lời nó  
-Cô ta? Cô ta nham hiểm hơn tôi nghĩ\_Cô gái nhếch mép  
-Xử bọn chúng cho sống không bằng chết...trừ con nhỏ vừa nói...cho nó nhẹ hơn chút\_Cô gái quay người ra phía xe rồi lên xe phóng vụt đi  
-Alô, Anh Thư tôi có việc cần bàn với bà và Minh Anh. Bà bảo họ tới quán trà XYZ 10 phút nữa có mặt nha\_Cô gái đó nói  
-Ừm được rồi Hà My, tui sẽ bảo mọi người\_Đầu dây bên kia nó trả lời  
-Ừ  
Nói xong cô gái tắt máy phóng xe với vận tốc chóng mặt đến mức mọi người chỉ không kịp nhìn thấy chiếc xe mà chỉ thấy làn bụi mỏng bay trong không trung...  
-Êy, ở đây\_Nói  
-Có chuyện gì mà gọi tụi này gấp vậy\_Minh Anh nhìn Hà My hỏi



-Ừ tui đã xử lí xong bọn sáng nay rồi\_Hà My mệt mỏi trả lời

-Nhanh vậy\_Nó ngạc nhiên

-Việc đó không quan trọng, quan trọng hai người biết ai đứng sau vụ này không\_Hà My nhìn hai đứa nó

-Ai?\_Nó và Minh Anh đồng thanh

-Là con nhỏ mới chuyển tới lớp mình đó\_Hà My đáp

-Là Phương Anh?\_Minh Anh nhăn mặt hỏi

-Cô ta? Cô ta quá đáng thật chuyện lần trước tui đã bỏ qua cho rồi vậy mà cô ta...\_Nó nói hơi nhỏ

-Sao? Nhỏ đó đã làm gì bà hả?\_Cả Minh Anh và Hà My trợn mắt nhìn nó lo lắng hỏi thăm

-Ừm, hai bà còn nhớ hôm cô ta tới lớp xong bị tui cho bẽ mặt không? Ngay sau buổi học hôm đó tui đang trên đường về thì có chiếc moto định đâm tui...\_Nó đang nói thì...

-Hả? Cái gì? Thế bồ có sao không?\_Minh Anh lo lắng lay tay nó hỏi

-Có tông trúng bà không? Con nhỏ này...không cho nó nhớ đời tui không làm Trương Hà My!!!\_Hà My tức tối đập bộp một phát xuống bàn (Mô phật, may mà bàn không gãy hờ hờ)

-Thôi thôi hai người đừng lo, tui là ai chứ sao có thể đâm dễ dàng thế chứ\_Nó nói để hai con bạn đỡ lo

-Nhưng dù sao chúng ta cũng phải đề phòng cô ta! Cô ta quả thật nham hiểm không thể ngờ được\_Minh Anh dăm chiêu nói

-Mà Hà My...cho tui hỏi chút được không?\_Nó tò mò nhìn Hà My

-Xì chơi với nhau vậy mà bà còn ngại cái gì, có gì cứ hỏi thẳng tui trả lời tuốt hehe\_Hà My cười tươi nhìn nó

-Chơi với bà thân vậy mà tui quên chưa hỏi gia đình bà thế nào hì hì còn gia đình tui và Minh Anh thì bà cũng biết rồi đó\_Nó cười tươi

-À tui...tui không nói với hai bà chuyện này vì...vì sợ hai bà sẽ không chơi với tui hix\_Hà My mặt buồn buồn

## 24. Chương 24

-Vớ vẫn làm gì có truyện đấy\_Nó nhăn nhó nói

-Đúng đấy, bà lo xa quá rồi hihi\_Minh Anh cười tươi nhìn Hà My

-Hi cảm ơn hai bà, chắc hai bà cũng nghe qua cái tên Trương Hoàng rồi chứ?\_Hà My hỏi tụi nó

-Ồ...nghe quen quen Minh Anh nhỉ?\_Nó quay ra nhìn Minh Anh

-Haizzzzz bà đúng là...đấy là ông trùm mafia nổi tiếng trong thế giới ngầm đó\_Minh Anh nhìn nó lắc đầu chán nản

-À...Mà cái gì ông trùm mafia á? Vậy...Hà My không lẽ...\_Nó ngạc nhiên nhìn Hà My

-Đúng thế, tui là con trai Trương Hoàng Nam\_Hà My nhìn hai đứa nó nói

-Ồ...không ngờ nha, mà sao bà lại sợ tui tui không chơi với bà chứ, thật là vớ vẫn hết sức mà\_Nó lườm yêu Hà My một cái

-Đúng đó hì hì\_Minh Anh vui vẻ nhìn Hà My cười hiền

-Hề hề cảm ơn hai tềnh iu\_Hà My vui quá...nhảy ra ôm cổ hai con bạn

-Khụ..khụ..ngghet thờ..con kia...bỏ ra\_Mó nhăn nhó nó

Gần quán tụi nó đang ngồi...

-Hey! Sao hôm nay lại ngẫu hứng rủ bọn này đi uống trà vậy\_Hà Phong hỏi hấn

-Hỏi nhiều, tự nhiên thích đi, có sao không\_Hấn vênh mặt đáp

-Nghe nói trà ở quán này rất tuyệt lại có một mùi vị rất đặc trưng\_Minh Dương nói

-Thế tui mới rủ hai ông đi cùng\_Hấn đáp

Cả ba người bọn hấn vào quán thu hút rất đông đảo những ánh nhìn của chị em phụ nữ đang có mặt ở đây (cả mấy bạn thuộc giới tính thứ 3 nữa hihi) trừ ba tụi nó vì đang mải nói chuyện và tất nhiên là bọn hấn đã rất là...vô tình tia thấy tụi nó đang ngồi nói truyện và...cái bàn kế bên bàn nó có mấy tên con trai đang có ý định gì đó...

-Hi ba cô em xinh đẹp! Sao người đẹp mà ngồi một mình thế? Sang đây ngồi với tụi anh cho vui\_Một tên đầu chôm chôm ra chỗ tụi nó ve vãn

-Biến!\_Cả ba đứa tụi nó trừng mắt nhìn...thằng chôm chôm (tg gét quả này cực luôn hehe)

-Ồ xinh mà sao kiêu thế\_Thêm hai thằng nữa ra chỗ tụi nó

Bọn hấn thấy thế tức sôi máu xông xuống

-Cút hết cho tao nếu chúng mày muốn còn nguyên vẹn về nhà!\_Hấn túm cổ áo thằng định chạm vào mặt nó (tí nữa thì bị nó xử cho nếu hấn không can vào hihi)

-Chúng mày còn không biến\_Hàn Phong trừng mắt

-Dạ...dạ...tụi em không biết ba chị đây là người của ba anh ạ...tụi..tụi em biến liền\_Bọn đầy sợ hãi nhìn bọn hấn (tại bọn hấn cũng hay tới bar nên cũng có tiếng hihi)nói xong mấy thằng định chạy thì...

-Bọn kia trả tiền trà chưa mà đòi chuồn hả?\_Bà chủ quán thấy mấy thằng đấy định chuồn thì...cầm cây chổi lông gà ra chặn cửa làm mấy thằng ngượng chín cả mặt

-A...dạ tụi cháu đâu có\_Một thằng nói rồi rút ra tờ 500 nghìn rồi chạy biến không tụi hấn ngửa mặt thì khỏi về nhà luôn @\_@

-Ê ...tiền thừa này mấy thằng kia\_Bà chủ quán nói

Chả đợi bà chủ quán nói thì bọn đấy chạy mất dép rồi

-Hahahaha\_Tụi nó và tụi hấn ngồi xem hài miễn phí mà cười đau cả bụng lại không để ý có mùi máu tanh do mấy chị em nhìn bọn hấn cười mà xị máu mũi và mấy cậu con trai thì cũng không khá khẩm hơn (haizzz bọn này vô tâm quá)

Thưởng thức trà xong chúng nó dắt nhau đi chơi

-Hiếm khi đông vui như vậy giờ mà về thì thật là có lỗi mà, chẹp chẹp\_Hàn Phong như ông cụ non nói

-Đúng đúng\_Hấn hưởng ứng

-Vậy giờ làm gì?\_Minh Anh hỏi

-Hay đi chơi đi\_Minh Dương cười nói

-Đi đâu?\_Nó hỏi

-Đi rồi biết!\_Hấn đáp

## 25. Chương 25

Cả đám nhất trí thế là tụi hấn gọi người mang xe tới, ngay sau đó ba chiếc mui trần bóng loáng rất thể thao đẹp tuyệt vời ông mặt trời. Sau một hồi cãi nhau inh ỏi để...tranh chỗ ngồi thì kết quả như sau: Hà My tất nhiên ngồi với Hàn Phong trên chiếc mui trần đỏ không chút bụi, Minh Anh ngồi cùng Minh Dương trên chiếc mui trần trắng đẹp khỏi chê, đương nhiên còn nó phải ngồi với hấn trên chiếc xe màu ghi sang trọng. Ban đầu tất nhiên nó không đồng ý nhưng mà hai cô bạn iu quý của nó lại thích ngồi với người ấy cơ nên đã tìm cách đùn nó ra ngồi với hấn làm mặt nó xị ra nhưng rồi cũng lên xe hấn ngồi vì muốn đi chơi.

Những chiếc xe lao vun vút trên những con đường, đi được một lúc xe dừng lại trên một cánh đồng đầy những bông hoa cỏ trắng muốt dài và mượt làm bọn nó tíu cả mắt. Hiện lên trước mặt tụi nó là một cánh đồng hoa cỏ dại bông dài, trắng, mịn điểm trên nền lá xanh mềm mại, không khí nơi đây rất trong lành...

-Oaaaaaaa đẹp quá đi mất\_Nó cười tíu tít rồi chạy lại nghịch mấy bông hoa cỏ

-Đẹp quá\_Minh Anh ngạc nhiên vì cảnh quá đẹp

-Đẹp thật đó\_Hà My cũng trầm chờ khen

Vừa xuống xe tụi nó đã chạy ngay ra cánh đồng hoa cỏ đùa nghịch, ba đứa nó lôi mấy em dế iu ra...tự sướng ạ. Chụp ảnh chán chê ra thì nó đi hái cả một bó hoa cỏ cười vui vẻ (phá hoại quá đi mất) làm hấn cứ phải gọi là ngăn ngớt đứng ngắm nó còn Minh Anh thì ngồi nói chuyện gì đó với Minh Anh có vẻ rất vui, nàng tựa vai chàng (lăn mận kink điển còn nói gì thì tg chịu). Haizzzzzz còn cặp đôi Hàn Phong với Hà My thì hết chụp ảnh chung rồi lại đuổi nhau chạy vòng vòng cứ như trẻ con ý làm nó nhìn thấy là lạ nên chạy ra hỏi

-Này, hai người rốt cuộc là quan hệ gì thế\_Nó nheo mắt cười gian nhìn Hà My và Hàn Phong làm hai đứa lúng túng

-Ờ thì...\_Hà My ấp úng

-Anh Thư tinh mắt ghê hihi, tui với Hà My đang...hẹn hò\_Hàn Phong cười tíu tít nói làm Hà My mặt đỏ như cà chua

-Hả???\_Nó ngạc nhiên hả một tiếng rõ to làm cho đôi Minh Dương và hấn quay ra chỗ nó

-Uả có chuyện gì mà bỏ hả to vậy\_Minh Anh hỏi nó

-Thì...thì...\_Nó miệng vẫn chưa ngậm vào được hihi

-Thì sao?\_Hấn tò mò

-Hihi tại...tui và Hà My...đang hẹn hò\_Hàn Phong cười nhìn Hà My nói

-Hả?\_Ba người còn lại cũng ngạc nhiên không kém

-Ừm...thật ra thì tui và Hàn Phong quen nhau từ nhỏ rồi nhưng vì nhà Hàn Phong phải chuyển qua Mỹ, hai năm sau gia đình tui cũng chuyển đi nên hai đứa mất liên lạc. Khi Hàn Phong mới chuyển tới lớp mình tui đã thấy có gì đó rất quen thuộc nhưng không chắc chắn rồi hôm nọ tui vô tình gặp Hàn Phong nên hai đứa ngồi nói chuyện. Lúc đó Hàn Phong nói đã sớm nhận ra tui rồi và cậu ấy về để thực hiện lời hứa ngày đó...\_Nói tới đây Hà My bỗng đỏ mặt

-Lời hứa? Lời hứa gì thế\_Nó hỏi

-Ngày xưa Hà My là cô bạn hàng xóm của tui, cũng có thể coi là thanh mai trúc mã lúc đó tui đã hứa...lớn lên sẽ...sẽ cưới cô ấy làm vợ\_Hàn Phong nhìn Hà My âu yếm

-Ồ, lăn mận ghê ta\_Minh Anh nói

-Tui không ngờ nha\_Nó nói

-Thế mà giờ mới nói\_Hấn huých vai Hàn Phong

-Kiểu này là phải...phạt\_Minh Dương cười cười nhìn Hàn Phong tất nhiên hắn cũng hiểu ý Minh Dương làm cho Hàn Phong méo mặt nhìn hai thằng bạn.

Thế là hắn và Minh Dương xông vào xử Hàn Phong vì tội giám dấu bạn bè việc hệ trọng như thế hihi. Chơi đến khi trời bắt đầu nhá nhem tối tụi nó tiếc nuối tạm biệt cảnh đẹp nơi đây lên xe ra về

-Ôi vui quá\_Nó cười vui vẻ

-Hôm nào đi chơi tiếp đi\_Minh Anh hào hứng nói

-Được đấy, được đấy\_Hà My gật đầu lia lịa hưởng ứng

-Vậy lần sau đi đâu đây\_Hắn hỏi

-Biển đi, tui thích đi biển lắm\_Nó nói

-Ok mà bao ờ đi?\_Hàn Phong hỏi

-Chủ nhật đi\_Hà My nói

-Vui ghê\_Minh Anh cười tươi thích thú

-Vậy quyết định vậy nhá\_Minh Dương nói

-Nhất chí\_Cả đám đồng thanh

—————-END CHAP—————

sorry m.ng hôm nay tg đi học về muộn giờ mới đăng truyện được hihi

## 26. Chương 26

Rồi sau đó hắn thì đưa nó về, Hàn Phong đưa Hà My về tận nhà và Minh Dương cũng đưa Minh Anh về tận nhà luôn.

Trên đường về hắn hỏi nó

-Tối chỗ này một lát được không?

-Hử? Đi đâu cơ\_Nó ngây ngô quay sang hỏi hắn

-Cứ đi đi tí tôi đưa em về là được chứ gì

-Ừm thế cũng được

Đi thêm một lúc xe dừng lại trước một ngôi biệt thự sang trọng, trước sân có rất nhiều cây cảnh và các loài hoa mọi thứ được bày trí rất đẹp, ngôi biệt thự càng lộng lẫy hơn dưới ánh đèn mờ ảo...

-Đây là đâu?\_Nó hỏi

-Nhà tôi, đi thôi\_Hắn nói

-Anh...đưa tôi đến đây làm gì hả?\_Nó hai tay để chéo trước ngực làm hắn phì cười

-Haha em nghĩ...tôi sẽ làm gì em? Đầu óc đen tối quá đấy\_Hắn nhéo mũi nó

-Hứm, không thì đưa tôi tới đây làm gì

-Vào đi thì biết\_Hắn nắm tay nó dẫn vào trong

-Sao, nhà tôi đẹp chứ?\_Hắn tự hào quay ra hỏi nó (thấy ghê)

-Ừm

-Đặng Vũ về rồi hả con?\_Mẹ hắn trong nhà bếp bước ra

-Dạ\_Hắn cười tươi đáp lại mẹ hắn

-Ồ...đây là...\_Mẹ hần nhìn nó hỏi

-Dạ đây chính là Anh Thư, Ngô Huyền Anh Thư đó mẹ\_Hần giới thiệu

-À ra đây là cô bé con bảo thích đó hả, nhìn cô bé dễ thương lắm\_Mẹ hần nhìn nó cười hiền

-Hi bác quá khen ạ\_Nó ngại ngùng đáp

-Ba chưa về hả mẹ\_Hần hỏi

-Chưa, hôm nay ông ý có việc bận có lẽ sẽ về muộn. Thôi hai con ngồi chơi\_Mẹ hần nói

-Dạ\_Nó theo hần ra ghế ngồi

-Anh Thư này, con học cùng lớp Đăng Vũ nhà bác hả\_Mẹ hần hỏi

-Dạ vâng\_Nó lễ phép

-Con là cô công chúa nhỏ của hãng thời trang A&T phải không?\_Mẹ hần chợt nhớ ra hỏi nó

-Dạ? Sao bác biết ạ?\_Nó hỏi

-Ai lại không biết chứ, đó là một hãng thời trang nổi tiếng mà\_Mẹ hần cười hiền nói

-Dạ bác nói quá rồi ạ\_Nó cười nhẹ đáp

-Con rất dễ thương! Đăng Vũ nói không sai

-Ồ...nói gì ạ?\_Nó ngơ mặt hỏi

-Nó khen con nhiều lắm, nó bảo nó yêu con nên sẽ không bao giờ đồng ý chuyện của Phương Anh. Bác cũng không thích ép buộc con trai mình nhất là trong lĩnh vực tình cảm. Thấy hai con vui vẻ thế này bác rất vui\_Mẹ hần cầm đôi bàn tay nó cười hiền

Nó và hần ngồi nói chuyện với mẹ hần một lúc rồi xin phép đưa nó về

-Mẹ thôi cũng muộn rồi, con đưa Anh Thư về nha\_Hần nói

-Ừ đưa con bé về đi không ba mẹ nó lại lo

-Vậy thôi con xin phép bác con về ạ\_Nó lễ phép đứng lên cúi chào

-Ừ hôm nào rảnh lại đến chơi nha con\_Mẹ hần nói rồi đưa hai đứa nó ra xe

Về đến nhà nó phi luôn lên giường đánh một giấc đến sáng để chuẩn bị cho ngày mai đi học.

Sáng hôm sau hần vẫn tới gọi nó đi học, hai người đi chung tới trường thì gặp hai đôi kia cũng vừa tới nên cùng nhau lên lớp luôn. Ba đứa tụi nó đi cùng tụi hần thành ba cặp đứ đến đâu cũng gây sự chú ý nhất là hai đôi Hàn Phong và Hà My, Minh Dương và Minh Anh họ nắm tay đi giữa sân trường thế không gây chú ý mới lạ. Còn nó và hần thì...tại nó chưa nói gì nên hần cũng không giám cầm tay nó không thì lại bị nó cho te tua thì khổ. Lúc lên tới lớp cũng là lúc trống vang lên vào học.

Nó đang ngồi nghe giảng (chăm ghê) thì hần nói nhỏ

-Ra chơi lên sân thượng gặp tui

-Hả\_Nó ngạc nhiên quay ra

-Hả hử cái gì em mà không lên thì đừng trách tôi đó\_Hần nhìn nó

-Xì, biết rồi\_Nó chu mỏ lên

## 27. Chương 27

Cuối cùng giây phút mong chờ của bao học sinh cũng đã đến

Tùng...tùng...tùng

Trống vừa vang hẳn đã rời khỏi lớp nó thấy thế cũng đi theo luôn. Lên tới sân thượng nó đã thấy hẳn đứng đó

-Gọi tui lên đâu chi thế?\_Nó hỏi

Hắn quay lại nhìn nó rồi quỳ một chân xuống tay đưa ra chiếc hộp nhưng đồ rất đẹp bên trong là một chiếc dây chuyền hình ngôi sao khắc chữ cái đầu tên của nó và hẳn

-Làm bạn gái anh nhé\_Hắn mỉm cười nhìn nó

-Ồ...\_Nó đơ toàn tập

-Làm bạn gái anh nhé\_Hắn nói lại lần nữa

-Ồ...ừm\_Nó bối rối đỏ mặt rồi cũng nhận lời

Hắn đứng lên đeo dây chuyền cho nó, nhìn nó mỉm cười hạnh phúc

Trong cầu thang có một cô gái váy đỏ phối ren sang trọng mắt căm phẫn nhìn nó

-Con khốn, sợi dây chuyền đó phải là của tao! Tao không có được Đặng Vũ thì mày đừng có mơ Anh Thư à\_Phương Anh lầm bầm nói

Lúc thấy hẳn ra khỏi lớp nhỏ định chạy ra thì thấy nó cũng đi theo hẳn nên nhỏ thấy lạ liền bám theo không ngờ lại thấy cảnh đó. Nhỏ tức lắm bèn bỏ đi luôn.

Nó và hẳn đứng đó một lát rồi cùng nhau xuống lớp học trong tình trạng là...tay trong tay làm cho hai cặp kia bất ngờ

-Hai người...\_Minh Anh ngạc nhiên nói không nên lời hihi

-Bồ đồng ý rồi hả?\_Minh Anh cười tươi hỏi nó

Nó không nói gì chỉ gật nhẹ đầu đỏ mặt

-Vui nha\_Hàn Phong huých vai hẳn

-Hehe\_Hắn nhăn nhở rồi nhìn nó âu yếm (thấy ghê)

-Thui cô vào kìa\_Minh Anh bảo tụi nó

Các tiết học trôi qua như thường lệ, ra về hẳn đi cùng nó về tận nhà

-Mai tôi qua đón em đó, lo mà dậy sớm nha\_Hắn véo nhẹ má nó

-Biết rồi, biết rồi\_Nó chu mỏ đáp

-Vào nhà đi\_Hắn đùn nó vào nhà

-Anh về đi tui vào đây buy\_Nó cười tươi vẫy tay chào hẳn

Hắn đợi nó vào nhà mới ra về. Hắn vừa về tới nhà thì nhỏ Phương Anh đã nhảy bổ ra định ôm hẳn mà bị hẳn lườm cho nên mới chịu thôi

-Cô, đến nhà tui làm gì?\_Hắn cau có hỏi

-Anh! Mai đi chơi với em nha\_Cô ta nắm tay hẳn lắc lắc

-Buông ra! Mai tôi bận rồi cô về đi

-Mia chủ nhật mà anh đi đâu? Đi chơi với em đi anh, đi đi mà

-Không bao giờ\_Hắn lạnh nhạt đáp

-Kia Đăng Vũ mai con đi chơi với con bé đi\_Mẹ hấn nói  
 -Mai con đi với bạn rồi, không rảnh đi với cô ta  
 -Anh lại đi với con nhỏ đó chứ gì, hai người được lắm. Em không để yên đâu!\_Phương Anh tức giận bỏ về  
 -Con làm vậy có hơi quá với Phương Anh không?\_Mẹ hấn hỏi  
 -Mẹ à cô ta không hiền lành như mẹ nghĩ đâu, từ trước tới giờ tất cả những người con gái thích con đều bị cô ta hăm hại cho không nằm viện thì cũng khốn khổ đó\_Hấn thở dài lắc đầu nói  
 -Sao? Sao có thể...\_Mẹ hấn sock  
 -Là thật đó mẹ vì vậy mà con không thể chấp nhận cô ta  
 -Nhưng dù sao cũng chỉ vì nó quá yêu con thôi\_Mẹ hấn lắc đầu chán nản nói  
 -Thôi con lên phòng đây\_Hấn nói rồi lên phòng mình  
 -Ừ\_Mẹ hấn chỉ biết nhìn theo thằng con trai của mình lắc đầu, chính bà cũng không ngờ Phương Anh lại mù quáng đến vậy...

## 28. Chương 28

Sáng chủ nhật...

When that day I hear your voice

I have some special feeling

Let me always think I don't wanna forget you

I remember at the day

You are always on my mind

Eventhough I just can think about you

If the day in the future

This love will becoming true

I've never change my mind that I

will love you forever

I don't care how fool it is

I will let my dream come true

I will tell you something I wanna let you know...

-Alô...\_Nó mò mẫm cái điện thoại giọng ngái ngủ nói

-Trời ơi con heo kia dậy mau còn đi chơi, sao bà còn chưa dậy hả?\_Hà My hét

-Á thủng màng nhĩ tui rồi\_Nó nói

-Dậy ngay cho tôi!!!\_Hà My gấn giọng

-Ấy ấy đừng cáu tui dậy liền hì hì

-Hừm

-Tút...tút...tút

Thế là nó phi thẳng vào WC để VSCN. Sau một hồi chuẩn bị giờ nó khoác trên mình chiếc áo phông crop-top trắng cùng quần đùi hơi rách khoe ra đôi chân thon dài trắng mịn của nó, tóc xõa, chân đi dày thể thao cá tính, trang điểm nhẹ một chút...

When that day I hear your voice

I have some special feeling

Let me always think I don't wanna forget you

I remember at the day

You are always on my mind

Eventhough I just can think about you

If the day in the future...

Điện thoại của nó lại reo

-Alô\_Nó nghe

-Tôi đang đợi em ở cổng\_Hắn nói

-Đợi tui xúu, tui ra đây\_Nó rồi nó tắt máy phi xuống nhà

-Thưa ba mẹ con đi chơi ă\_Nó xin phép ba mẹ nó

-Đi cẩn thận nghe con\_Mẹ nó nói vì biết hôm nay nó đi chơi với bạn nên đồng ý cho nó đi

-Dạ con biết rồi\_Nó vừa chạy ra cổng vừa đáp

-Hey! Đợi tui lâu chưa?\_Nó hỏi hắn

-Vừa tới thôi\_Hắn nhìn nó đáp

-Gì mà nhìn tui ghê vậy? Bộ mặt tui dính gì hả?\_Nó tò mò hỏi hắn

-Ừ...ra đây tôi lấy cho\_Hắn vẫy vẫy tay

Nó cũng ngoan ngoãn ra chỗ hắn và...

-A anh làm gì vậy hả?\_Nó đỏ mặt mắng hắn vì...vừa bị hắn hôn trộm

-Hi hôm nay em đẹp lắm\_Hắn nhìn nó nói

-Thôi đi thôi không hai đôi kia lại đợi\_Nó ngại ngừng

-Ừm\_Hắn đưa nó lên xe

Nó và hắn đi tới chỗ hẹn hai đôi kia rồi cùng đi tới biển. Xe dừng lại hiện lên trước mắt tụi nó là biển xanh mênh mông, từng cơn gió thổi mát rượi, những con sóng lẫn lẫn xô nhau vào bờ cát trắng...một bầu không khí trong lành với những tia nắng nhẹ nhẹ buổi sáng sớm

Vừa xuống xe ba đứa nó bỏ hắt dày ra rồi chạy ngay ra nô đùa cùng những cơn sóng biển...

—————-END CHAP—————

Hai hôm nay đăng muộn mọi người thông cảm cho tğ nha, giờ chiều tối tğ ms đăng được chuyện ạ hihi



## 29. Chương 29

Hôm nay Minh Anh diện trên người chiếc váy dây xanh lam dài tới đầu gối thắt nơ ở eo nhẹ nhàng mà khuyến rũ, chân đi đũa búp bê trắng, đội một chiếc mũ vải rộng vành cùng màu váy. Còn Hà My thì áo phong denim in hình con mèo trước ngực, quần đùi tô lên dáng người và làn da trắng hồng của cô, chân đi dây thể thao năng động giống nó. Hân thì quần bò mài, áo phong xám, dây thể thao, Minh Dương cũng áo phong trắng, quần trắng luôn, còn Hàn Phong thì áo đôi với Hà My (tình cảm ghê, tg gato quá), quần bò, dây thể thao.

Ba đứa tụi nó vui vẻ nô đùa với nhau, còn tụi hân chỉ đứng ngắm vậy cũng đủ rồi hihi

-AAAAAAAAAAAAAA...vui quá\_Nó cười tít mắt hết làm hân giật cả mình

-Chết này\_Minh Anh té nước nó

-A...đánh lén hân\_Nó nhăn nhó

-Hahahaha\_Minh Anh cười

-Này thì té, té tui hân...\_Nó và nói vừa té nước Minh Anh và Hà My

-Á...sao lại té tui chứ\_Minh Anh bị nó té nước bất ngờ không kịp đề phòng

-Hehe\_Nó cười đắc thắng

-Bỏ được lắm, hãy đợi đây\_Hà My nói tay té ngược nó

Nô đùa một lúc lâu tụi nó vào ăn nào là bim bim, nước ngọt, xúc xích.....cả một tá đồ ăn vặt được chúng nó chuẩn bị. Sau khi đánh chén xong tụi nó gọi tụi hân ra chơi cùng cho vui. Minh Anh và Minh Dương ngồi trên bãi cát trắng trò chuyện, Hàn Phong và Hà My đang nô đùa với làn nước trong xanh còn nó và hân thì...ngồi xây lâu đài cát (trẻ con ghê)

-A hỏng hết của tui rồi\_Nó mắng hân

-Thế mới đẹp chứ\_Hân cãi lại

-Xấu mù\_Nó thần nhiên nói

Cứ thế nó và hân cãi nhau chỉ để xây lâu đài cát (chẹp chẹp)

-Ey mấy bồ mai cúp đi ở đây thêm một buổi nữa\_Hà My nói

-Ok ok tui đồng ý\_Nó hưởng ứng

-Hai bồ nghỉ thì tui đi làm gì hihi\_Minh Anh cười

-Cũng được\_Tụi hân nói (chuyện. tụi nó ở lại thì tất nhiên tụi hân cũng thế hehe)

-Ok vậy bây giờ lên khách sạn nhà tui đi\_Hàn Phong nói

-Oa Hàn Phong cũng có khách sạn ở đây sao?\_Nó ngạc nhiên

-Ừm hihi\_Hàn Phong cười

Vậy là cả bọn kéo nhau lên khách sạn.

-Cho sáu phòng VIP đi\_Hàn Phong nói

-Dạ thưa thiếu gia\_Người phục vụ lễ phép

-Thôi ba tụi tui ở chung cơ\_Minh Anh nói

-Đúng ở chung cho vui\_Hà My nói

-Vậy cho hai phòng VIP đi\_Hàn Phong nói

-Vâng thưa cậu\_Người phục vụ cúi người nói

Vậy là tụi nó và tụi hấn lên phòng mình ngủ một mạch tới chiều mới dậy ăn cơm

-Ôi đói quá đi\_Nó xoa xoa bụng

-A đã năm giờ rồi sao? Nhanh nhĩ\_Minh Anh nói (ôi trình độ ngủ thật đẳng cấp)

-Để tui đi gọi đồ ăn nha\_Hà My nói

-Hehe ok iu bà quá\_Nó nhảy xuống hôn cái chụt vào má Hà My

-Hừm chỉ gọi nịnh thui\_Hà My nói rồi đi gọi đồ ăn

Một lát sau Hà My gọi hai đứa nó xuống ăn cùng tụi hấn cho vui. Hai đứa nó xuống đã thấy tụi hấn ngồi ở bàn ăn với bao nhiêu là hải sản nào là tôm hùm, cua, ghẹ...đầy một bàn thơm phức thật là kích thích cái bụng đang kêu gào thảm thiết của nó hihi

Sau khi đánh chén xong, nó không lên phòng cùng mọi người mà đi một mình ra bờ biển hóng gió. Biển đêm thật đẹp, những cơn mát rượi như mang theo mùi hương của biển khơi. Không khí thật trong lành cùng bầu trời lấp lánh ánh sao đêm, nó đang đi trên những hạt cát trắng thì có người ôm nó từ phía sau làm nó giật mình đang định ột cú thì người đó nói

-Để yên như vậy một lát đi\_Hấn nói

-Đồ xấu tính, làm người ta hết hồn cứ tưởng có tên biến thái nào dở trò đang định ấy phát đó\_Nó mắng yêu hấn

-Tên nào giám động vào bạn gái Đăng Vũ này thì nó sẽ xuống đoàn tụ với ông bà tổ tiên nó sớm thôi\_Hấn nói tay ôm chặt eo nó hơn

-Ừm...bỏ ra đi, kì cục\_Nó dần đỏ mặt

### 30. Chương 30

Hấn bỏ nó ra nắm tay nó đi dạo trên bờ biển cát trắng, bóng nó và hấn in dài trên bờ cát...-Biển đêm thật đẹp phải không?\_Nó nói mắt nhìn xa xăm ra biển

-Ừm, rất đẹp và yên tĩnh\_Hấn hướng mắt ra biển

Nó bắt đầu thấy hơi lạnh, hai tay xoa xoa vào nhau

-Đồ ngốc, ra đây mà không mang theo áo gì cả\_Hấn cốc nhẹ đầu nó rồi cởi chiếc áo của mình ra khoác cho nó

-Hi, cảm ơn\_Nó mỉm cười nhìn hấn

Nó và hấn, cả cùng trông ra biển mênh mông trò chuyện không biết từ khi nào mà đầu nó đã tựa lên vai hấn. Lúc này nó thấy rất bình yên, rất ấm áp nó chỉ mong sao thời gian trôi thật chậm để nó được mãi như vậy...

Ở một góc tối, một cô gái vẫn với chiếc váy màu đỏ quen thuộc hai tay nắm chặt

-Đăng Vũ anh được lắm! Anh không đi chơi với em mà lại đi với con nhỏ Anh Thư đó sao? Hai người hãy đợi đấy Phương Anh này không để yên đâu\_Cô gái cảm phẫn nói

-Kế hoạch chuẩn bị xong chưa?\_Cô ta nói chuyện điện thoại

-Dạ đã xong thưa cô\_Một giọng nam đầu dây bên kia vang lên

-Tốt, làm cho cẩn thận\_Cô gái nói

-Tôi biết

Tút...tút...tút...

Cô ta tắt máy mắt vẫn nhìn ra phía nó và hấn

-Kịch hay giờ mới bắt đầu\_Cô ta nhếch môi...

Nó đang ngồi bồng hấn nói

-Muộn rồi, lên phòng thôi

-Anh lên trước đi em muốn yên tĩnh một mình một lát, tí em lên sau\_Nó cười nhẹ nhìn hấn

-Thôi được rồi nhưng nhớ lên sớm đấy ở dưới này lâu dễ bị cảm lạnh\_Hấn cầm đôi bàn tay nó nói rồi hôn nhẹ lên chán nó

Sau khi hấn đi còn lại mình nó đi trên bãi cát, nó tự nhiên muốn ở một mình nên mới bảo hấn lên trước. Nó đang đi thì một bàn tay bịt miệng nó từ phía sau bằng khăn có tẩm thuốc mê làm nó không chống cự được rồi mau chóng ngất lịm đi...

Hà My và Minh Anh nhìn đồng hồ đã 9h30 rồi mà chưa thấy nó lên liền chạy xuống bờ biển tìm nhưng cũng không thấy, Minh Anh và Hà My lo lắng chạy lên phòng hấn

-Cốc...cốc..cốc..cốc cốc..Đặng Vũ, Hàn Phong, Minh Dương mở cửa mau\_Minh Anh gọi giọng như muốn khóc vì lo cho nó

-Hả? Có chuyện gì vậy?\_Hấn vội vã mở cửa

-Minh Anh em sao thế?\_Minh Dương hốt hoảng vì thấy nước mắt Minh Anh rơi không ngừng chảy dài trên khuôn mặt thanh tú của cô

-Có chuyện gì vậy Hà My?\_Hàn Phong cũng lo lắng hỏi

-Anh...Anh Thư mất tích rồi\_Hà My đôi mắt long lanh lạ thường, hai tay nắm chặt, mặt lạnh nói

-Sao? Sao? Anh Thư làm sao? Sao cô ấy lại mất tích chứ? Nói đi\_Hấn dường như chết sững khi nghe Hà My nói

-Đặng Vũ bình tĩnh lại đi, chúng ta phải thật bình tĩnh mới giải quyết được mọi chuyện\_Minh Dương trấn an hấn

-My kể rõ mọi chuyện cho Phong nghe đi\_Hàn Phong nắm lấy bờ vai Hà My hỏi cô và cũng trấn an cô

-Lúc tối ăn xong thì Anh Thư không lên phòng cùng tụi tui, tui thấy cô ấy ra bờ biển hóng gió nên cũng không mấy bận tâm nhưng mà đến giờ chưa thấy Anh Thư lên, tui tui đã xuống tìm nhưng không thấy Anh Thư đâu cả\_Hà My nói đôi mắt có chút hoang mang

-Liệu Anh Thư...Anh Thư có xảy ra chuyện gì không huhu\_Minh Anh nói nước mắt vẫn không ngừng rơi

-Không sao đâu, chúng ta sẽ cùng đi tìm Anh Thư\_Minh Dương ôm lấy bờ vai nhỏ bé của Minh Anh đang run lên

-A đúng rồi thử gọi điện cho Anh Thư xem\_Hàn Phong nói

-Để tôi gọi xem\_Hấn vội rút điện thoại ra bấm số nó gọi

Tút...tút...tút...

Từng hồi chuông vang lên trong lòng hấn như có lửa đốt, hấn sợ, hấn rất sợ nó xảy ra chuyện gì thì không biết hấn sẽ sống sao nữa. Nó chính là người con gái đầu tiên hấn yêu, là người đem lại niềm vui cho hấn nhiều nhất. hấn không thể để mất nó! Không thể

### 31. Chương 31

-Alo\_Một giọng nam cất lên

-Mày...mày là ai? Sao mày lại cầm điện thoại của Anh Thư?\_Hấn gào lên

-Hahaha thì ra con nhỏ này là Anh Thư hả? Nhìn cũng ngon đấy hahaha\_đầu dây bên kia cười khà ồ

-Thằng khốn! Mày giám động vào Anh Thư thì đừng trách tao\_Hấn gần như mất hết bình tĩnh quát lên

-Ấy Đấng Vũ thiếu gia sao phải nóng thế, nếu muốn bạn gái cậu nguyên vẹn thì mang 5 tỉ tới đây đổi người. Nếu mày muốn báo cảnh sát thì người yêu mày có còn nguyên vẹn hay không thì tao không chắc đâu hahaha\_Đầu dây bên kia nói

-Mày đang ở đâu? Tao biết rồi nhất định sẽ không có cảnh sát\_Hấn kiềm chế bản thân

-Tao đang ở căn nhà hoang trong khu rừng gần khách sạn, mày hãy nhớ những gì mày nói đấy

Tút...tút...tút...

-Có chuyện gì vậy Đấng Vũ? Chúng đòi tiền chuộc sao?\_Hàn Phong hỏi

-Ừ\_Hấn đáp tay như muốn bóp nát chiếc điện thoại

-Bọn chúng đòi bao nhiêu?\_Minh Dương hỏi

-5 tỉ\_Hấn đáp

-Hả? ở chúng ta lấy đâu ra số tiền lớn vậy đây\_Minh Anh cố nín khóc nói

-Chuyện đó để tui tui lo\_Hàn Phong nói

-Đúng thế\_Minh Dương nói

-Nhưng cứng bảo chúng đang ở đâu?\_Hà My hỏi

-Ngô nhà bỏ hoang trong rừng gần đây\_Hấn nói

-Để tui gọi thêm người tới\_Hà My nói

-Bọn chúng...\_Hấn đang định nói thì cô ngắt lời

-Tui biết, tui không gọi cảnh sát đâu\_Hà My đáp

-Ừm\_Hấn trả lời

Ở căn nhà hoang

-Đại ca, tiểu thư Phương Anh chỉ bảo chúng ta xử nhỏ này thôi mà sao...\_Tên đàn em nói

-Mày ăn gì mà ngu thế hả con? Bọn kia toàn nhà giàu, mày làm cái nghề này làm gì?\_Tên cầm đầu đập cái bóp vào đầu thằng vừa hỏi nói

-Lấy tiền kiếm sống ạ\_Tên đàn em ngậy thơ đáp

-Thế, nhân cơ hội này tao đòi tiền chuộc của bọn kia nữa có phải hơn không chẳng nào con nhỏ này cũng chết\_Tên cầm đầu nói

-Đại ca thật thông minh\_Tên đàn em nịnh hót

-Khỏi cần mày nói, không thế thì sao tao làm đại ca của chúng mày được hahaha\_Tên đó đắc trí cười

-Ừ...ừm...ừm\_Nó dấy giụa

-Cô em khôn hồn thì ngồi yên đi đừng có tốn công vô ích nữa\_Tên cầm đầu nói tiếp...

Một giờ sau tiền đã được mang tới và người của Hà My cũng đã tới. Tất cả mọi người cùng nhau tới địa điểm của bọn bắt cóc. Hà My đã bảo người của cô đi theo sau không được để bọn bắt cóc biết khi nào có lệnh thì vào. Bọn họ đi tới một căn nhà âm u lạnh lẽo, bức tường có lẽ do lâu năm nên đang tróc lở từng

lớp sơn bị rêu bám xanh, mạng nhện trắng khắp nơi. Vừa vào bên trong điều đầu tiên đập vào mắt tụi nó là Anh Thư tóc tai rối bù, người ngòm lấm lem thảm thương đang dây giụa, miệng bị dán băng dính khiến lòng hấn đau như cắt đang định xông vào cứu nó thì...

-Anh Thư!\_Minh Anh và Hà My hét lên khi thấy nó như vậy

-Cũng nhanh nhỉ, tao còn tưởng mai chúng mày mới tới\_Tên cầm đầu nói

-Mau thả người ra\_Hàn Phong nói

-Tiền đâu?\_Tên cầm đầu hất mặt nói

Hàn Phong mở vali ra bọn chúng mới yên tâm

-Đưa tiền đây\_Tên đó nói

-Chúng mày tưởng tụi tao là trẻ con à? Thả người trước\_Minh Dương lạnh lùng nói

-Không đưa thì con bé này sẽ không còn nguyên vẹn đâu\_Tên đó cười đểu dí sát con dao sắc bén lên gương mặt xanh xao của nó

-Được được chúng tôi đưa\_Minh Anh nói

-Mau!\_Tên đó quát đàn em ra lấy tiền

## 32. Chương Cuối 1

Sau khi tiền về tay bọn chúng, tụi nó cứ ngỡ chúng chỉ muốn tiền chuộc rồi sẽ thả người nhưng không, sau khi lấy được số tiền bọn chúng đã lật lọng

-Thả người ra mau\_Hấn quát

-Hahahahaha tụi mày ngây thơ quá đấy, tụi mày nghĩ sau khi đưa tiền bọn tao sẽ thả con nhỏ này?\_Tên đó nói

-Mày...mày...mày muốn gì đây?\_Hấn cố kìm nén cơn giận

-Hahaha tụi tao muốn gì hả? Tụi tao muốn con nhỏ này phải chết\_Tên cầm đầu đó nói

-Chúng mày được lắm, tao đoán quả không sai\_Hà My nói

-Con ranh kia mày nói gì đó\_Thằng đàn em quát

Huýt.....Hà My ra ám hiệu và khoảng hai mươi người của cô xông vào làm bọn kia hơi hoảng nhưng chúng vẫn bình tĩnh nói

-Haha chúng mày nghĩ tẩn này người sẽ đấu lại được gần một trăm người của tụi tao?\_Tên đó đắc trí nói

-Thử thì biết, mày biết tên Nguyễn Hoàng chứ\_Hà My cười nửa miệng nói

-Hỏi ngu mày! Ông trùm mafia ai chả biết\_Tên đó nói

-Vậy mày nghĩ gần một trăm người của mày đánh bại được gần hai mươi người được huấn luyện đặc biệt của ông Nguyễn Hoàng sao?\_Hà My nhếch môi nói

-Mày...mày...sao mày có thể...mày là ai?\_Tên cầm đầu bắt đầu run sợ

-Tao à? tao chỉ là con gái độc nhất của ông ấy thôi\_Hà My đáp

-Không...không thể nào\_Tên đó lắp bắp

Đến cả tụi hấn cũng còn ngạc nhiên nữa mà hihi

-Nói nhiều, tóm lại mày có thả người không?\_Hà My hất mặt nói

-Không được! Người đâu xông lên\_Tên cầm đầu nói giọng có phần run sợ. Thế là cuộc ẩu đả bắt đầu. Hắn bây giờ như mất hết ý trí hắn một mình đánh một lúc vài tên mà những tên bị hắn đánh sống cũng chỉ còn lại nửa cái mạng. Hàn Phong và Minh Dương thì bình tĩnh hơn hắn nhưng cũng đánh cho bọn kia không thể đứng lên được luôn. Còn Hà My thì nhanh chóng hạ gục gần chục tên (huyền con gái của ông trùm mafia mờ hihi) Minh Anh thì không được tham gia vì Minh Dương sợ cô bị thương nên bắt cô đứng nguyên một chỗ. Chả mấy chốc mà đám người của bọn bắt cóc đã bị tụi hắn, Hà My và người của cô hạ gục. Hắn đang đánh với tên cầm đầu thì một giọng nói vang lên...

-Dừng tay

Tất cả mọi người quay ra phía phát ra tiếng nói không khỏi ngạc nhiên vì người đó chính là Phương Anh. Cô ta đang cầm một khẩu súng dí sát vào đầu Anh Thư làm bọn hắn bất ngờ

-Anh Thư\_Minh Anh hét lên khi thấy Phương Anh chĩa súng vào đầu Anh Thư

-Phương...Phương Anh\_Hắn lắp bắp không nói nên lời

-Phương Anh hãy bỏ súng xuống đi trước khi quá muộn\_Minh Dương nói

-Không Bao giờ!\_Cô ta nói

-Cô có biết mình đã đi quá xa không? Tôi biết cô yêu Đăng Vũ nhưng cậu ta đâu có yêu cô. Cô đừng có quá mù quáng mà cố chấp nữa\_Hà My nói

-Phương Anh cô điên rồi, mau bỏ Anh Thư ra\_Hắn quát

-Hahaha đúng, em điên rồi, em yêu anh nên em mới thành ra như vậy hahaha em điên thật rồi\_)Phương Anh cười như điên dại

-Phương Anh bình tĩnh lại đi, mau bỏ súng xuống\_Hàn Phong nói

-Đăng Vũ nếu không có cô ta chắc chắn anh sẽ yêu em phải không?\_Phương Anh nói

-Không bao giờ\_Hắn đáp lạnh lùng

-Hahaha sao anh nhẫn tâm vậy Đăng Vũ? Được, nếu Phương Anh này không có được anh thì cũng đừng hòng ai có được!\_Cô ta nói rồi...

Clíc...Pằng.....

### 33. Chương Cuối 2

-KHÔNGNNNNNNNNNGGGGGGGG\_Tất cả mọi người hét lên khi tiếng súng vang lên và viên đạn gim thẳng vào đầu nó. Máu nó bắt đầu chảy thấm đẫm hết áo và trán

Phương Anh cười như điên dại buông rơi khẩu súng. Hắn chạy tới bỏ băng dính trên miệng nó, nước mắt hắn bắt đầu rơi

-Anh Thư...Anh Thư em mau tỉnh dậy đi Anh Thư\_Hắn gào lên trong đau khổ tay lau đi những vết máu và bắn trên mặt nó

-Đăng...Đăng Vũ...kiếp này...có lẽ chúng ta kiếp này sẽ không...đ...được ở bên nhau nữa rồi...\_Nó khó nhọc nói

-Không...không em phải sống, em không được ngủ, tôi không cho phép em ngủ Anh Thư à\_Hắn nói trong nước mắt

-Nếu được...kiếp sau ...em...em mong sẽ được ở bên anh...mãi mãi...\_Nó nói rồi bàn tay nó dần buông lơi. Đúng, nó đã ra đi, đã fowif xa tụi hắn mãi mãi, mãi mãi...

-Không...không Anh Thư, em tỉnh lại đi, tôi xin em mà em tỉnh lại đi\_Hắn lay lay người nó rồi ôm chặt vào lòng khiến mọi người không khỏi đau xót

-Không có em, cuộc sống tôi như vô nghĩa, em nghĩ tôi có thể hạnh phúc được sao? Tôi chỉ hạnh phúc khi nơi đó có em thôi\_Hắn đau khổ nói tay không biết đã cầm khẩu súng từ bao giờ và...

Pằng.....

Tiếng súng một lần nữa lại vang lên...kết thúc một sinh mạng nữa....Hắn ôm nó trong lòng ra đi thanh thản

-Đặng Vũ....Không\_Tất cả mọi người một lần nữa hét lên khi hắn dí súng vào đầu mình và bóp cò...

-Không, Đặng Vũ sao anh lại làm vậy chứ? Sao anh lại bỏ em! Đặng Vũ...\_Phương Anh hét lên như điên loạn

Vậy là nó và hắn đã ra đi mãi mãi, rời xa cuộc sống hối hả này trong niềm tiếc thương của bao người...Mưa! Mưa như hòa cùng nước mắt bao người

Đám tang nó và hắn diễn ra trong nỗi tiếc thương của bao người. Minh Anh đã ngất lên ngất xuống trong đám tang nó, Hà My cũng khóc rất nhiều. Còn Hàn Phong và Minh Dương từ khi hắn qua đời trên mặt hai người không có lấy một chút gì gọi là vui vẻ cả.

Sau đám tang nó và hắn nhỏ Phương Anh dường như bị bệnh về thần kinh, gia đình nhỏ nhanh chóng bị phá sản không rõ lý do, còn nhỏ Phương Anh thì phải vào viện để chữa trị bệnh của mình.....

—————THE END—————

úi mọi người đừng ném đá tg nha, có gì bất mãn hãy đợi ngoại truyện nha, sẽ có một điều thú vị đó đừng bỏ nha tội tg lắm mà hix

## 34. Chương Ngoại Truyện 1

Ba năm sau, đám cưới của Minh Anh với Minh Dương, Hàn Phong với Hà My diễn ra trong vui vẻ. Ba năm là một khoảng thời gian không hề ngắn để tụi nó quên đi cái chết của nó và hắn.

Trên lễ đài hai chú rể Minh Dương trong bộ vest trắng và Hàn Phong trong bộ vest đen đang đợi cô dâu của mình...

Minh Anh và Hà My bước ra khoác trên mình chiếc váy cưới trắng hồng bồng bềnh xinh lạ thường.

Tổ chức đám cưới xong hai đôi này đi tới một ngọn đồi không khí trong lành nơi có hai nắm mộ nằm cạnh nhau...đó là mộ của nó và hắn

-Anh Thư à hôm nay là ngày vui của tụi mình nè, cậu xem mình mặc váy cưới có đẹp không?\_Minh Anh hỏi mà sống mũi cay cay

-Đặng Vũ à, ở dưới đó vui chứ? Sao nỡ bỏ tụi này mà đi thế hả\_Hàn Phong nhìn tấm ảnh của hắn nói

-Sau đám cưới tụi mình đến đây với cậu luôn đó\_Hà My nói với...cái bia mộ nó

Minh Dương ôm Minh Anh vào lòng an ủi cô

-Thôi giờ tụi mình về đây tạm biệt Anh Thư nhé, hôm khác tụi mình sẽ tới\_Hà My và Minh Anh tạm biệt nó rồi ra về

Cứ như thế mỗi năm cứ đến ngày giỗ của nó là Hàn Phong và Hà My với Minh Anh và Minh Dương đều đến thăm mộ nó và hắn...

Lời tác giả:

Các bạn có tin vào kiếp trước và kiếp sau không? Hihi tác giả thì tin đấy sau đây xin mời mọi người đọc truyện tiếp hihi

Một trăm năm sau...

Vẫn trên con phố đó, mọi người vẫn hối hả tất bật làm công việc của mình. Trên con phố nhộn nhịp ấy có một chàng trai khuôn mặt anh tuấn, lạnh lùng, anh đang đi thì nghe thấy tiếng của một cô gái

-Cướp...bắt cướp...\_Có một cô gái đang đuổi theo tên cướp

Người con trai đó thấy vậy nhân lúc tên cướp chạy tới anh đưa chân ra và thế là...

Oạch...

Tên cướp ngã xõng xoài ra đất, anh nhanh chóng lấy lại chiếc túi của cô gái

-Này, của cô phải không\_Người con trai quay lại nói với cô gái

Bốn mắt nhìn nhau, thời gian như trôi chậm lại. Đúng! Nó và hấn đã gặp lại nhau hấn vẫn vậy và nó vẫn thế chỉ khác là giờ hai người đã trưởng thành hơn.

-Ồ...cảm...cảm ơn anh\_Cô gái ấp úng nói

-Không có gì\_Người con trai đáp rồi bước đi trong lòng có một cảm giác gì đó rất quen thuộc mà anh cũng không thể lí giải được, cảm giác này anh chưa từng có đối với bất kì cô gái nào

-Anh...có phải chúng ta đã từng gặp ở đâu không?\_Nó hỏi

Hấn đang đi thì khựng lại

-Có lẽ là không\_Hấn lạnh lùng đáp

-Tôi có một cảm giác gì đó rất quen thuộc, thật kì lạ\_Nó nói

-Nếu có duyên sẽ gặp lại\_Hấn nói xong rồi bước đi

Nó đứng đó nhìn theo bóng hấn một lúc rồi cũng bước đi. Hôm nay nó đi xin việc, cầm tập hồ sơ trên tay nó thấy rất hồi hộp. Nó bước vào công ty khá lớn để nộp đơn xin việc, với bằng cấp của nó thì để xin được việc làm ở đây không quá khó. Sau khi đơn xin việc của nó nộp và phỏng vấn xong nó đã được nhận vào làm, nó rất vui và nhanh chóng đi mua một số thứ cần thiết cho ngày mai đi làm.

Hôm sau là hôm đầu tiên nó đi làm...

-AAAAA...lại muộn rồi huhu\_Nó vội vàng phóng vào VSCN rồi tới công ty

Nó vào tới cửa thì va vào một người đi ngược chiều với mình

-Ax...xin lỗi\_Nó cúi đầu xin lỗi người đó

-Là cô/anh\_Nó và hấn ngạc nhiên đồng thanh

## 35. Chương Ngoại Truyện 2

-Cô là nhân viên ở đây?\_Hấn hỏi nó

-Ồ..dạ đúng, tôi là nhân viên mới mong anh giúp đỡ\_Nó cúi người nói

Hấn không nói gì chỉ khẽ gật đầu rồi bước đi. Nó vào trong thấy mọi người nhìn nó mà chả biết tại sao nhưng rồi nó cũng không quan tâm lắm bắt đầu công việc của mình. Được một lúc thì chị trưởng phòng gọi nó tới và nói

-Em mau đi dọn đồ đi



-Ồ...chị...chị nói thế là sao ạ?\_Nó bắt ngồi nói

-Chỗ đó không dành cho em\_Chị ta nhìn nó nói

-Sao...sao lại thế ạ, em hứa lần sau sẽ không đi muộn nữa mà chị, xin chị đừng đuổi việc em\_Nó nói

-Hả? Chị có bảo sẽ đuổi việc em sao?\_Chị ta ngạc nhiên nhìn nó

-Ồ thế là sao hả chị?\_Nó hỏi

-Từ giờ em sẽ làm thư kí riêng cho giám đốc\_Chị ta nhìn nó cười

-À...vậy mà làm em hết hồn\_Nó vuốt ngực thở phào nhẹ nhõm

-Thôi em đi dọn đồ đi

-Dạ

Nó nói rồi nhanh chóng đi dọn đồ nhưng trong lòng có chút thắc mắc sao tự nhiên nó lại được chuyển tới làm thư kí cho giám đốc nhỉ. Sau khi mang đồ đạc của mình lên phòng giám đốc thì nó rất bất ngờ vì giám đốc chính là hấn

-Anh...anh là giám đốc sao?\_Nó ngạc nhiên hỏi

-Đúng thế. Tôi thấy tôi và em rất có duyên, em từ giờ sẽ làm thư kí riêng của tôi. Chỉ của tôi thôi\_Hấn nói rồi tiến về phía nó

-Ồ...\_Nó không nói được gì luôn

-Tôi có một cảm giác rất đặc biệt khi bên em, chỉ có khi ở bên em mà thôi! Chính tôi cũng không hiểu lí do vì sao. Em cũng thấy thế đúng không?\_Hấn nhìn nó hỏi

Nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu. Thật sự thì nó thấy một cảm giác vô cùng quen thuộc và bình yên khi bên hấn.

Từ khi nó làm thư kí riêng cho hấn, hấn giúp đỡ nó rất nhiều trong công việc. Tình cảm của nó và hấn cũng ngày càng phát triển tốt đẹp, rồi hấn cầu hôn nó tất nhiên nó đồng ý nhưng nó không muốn kết hôn sớm nên nó và hấn yêu nhau được hai năm rồi mới tổ chức đám cưới...

Hấn đang đứng trên lễ đường với bộ vest đen, trên tay cầm bó hoa chờ nó. Nó bước ra với chiếc váy cưới trắng bông bồng, trên đầu đội khăn voan trắng, có hai bé gái đi trước tung những cánh hoa thơm ngát

-Đặng Vũ con có đồng ý lấy người con gái này làm vợ...\_Người chủ hôn chưa nói xong hấn đã đáp

-Con đồng ý

-Anh Thư con có đồng ý lấy người con trai này làm chồng...\_Người chủ hôn lại bị nó ngắt lời lần nữa

-Con đồng ý

Rồi hấn trao nhẫn cho nó

-Từ giờ hai con đã là vợ chồng của nhau\_Người chủ hôn vui vẻ nói

Hấn vui mừng ôm nó quay một vòng, cả nó và hấn giờ đây đều đang sống ngập tràn trong hạnh phúc...

—————-THE END—————-

Xong nhá, tğ hết nợ rùi nhá hihi

### 36. Chương Ngoại Truyện 3

Chap này tğ viết thêm nhá hihi

Hai tháng sau....

-Anh Thư ơi xuống ăn sáng nè\_Hấn vào trong phòng gọi nó dậy ăn sáng

-Ừm...mẹ à...cho con ngủ thêm chút nữa đi mà\_Nó nói không thêm mở mắt rồi lại kéo chăn kín mặt ngủ tiếp

-Mẹ nào? Chồng nè! Vợ dậy ăn sáng rồi chồng chở đi chơi\_Hắn nói

-Hả? Đi chơi á\_Nó bật chăn ra nói

-Ừm

-Đợi vợ xịu\_Nó nói rồi phóng luôn vào WC để VSCN

-Nhanh nha chồng xuống dưới đợi\_Hắn mỉm cười nhìn nó nói rồi đi xuống

VSCN xong nó xuống bếp ăn sáng

-Em xong rồi hả? Qua đây ăn sáng đi! Toàn món em thích không à\_Hắn đẩy ghế cho nó ngồi

Nó ngồi xuống bàn ăn nhìn thấy đĩa trứng ốp la tự dưng nó lại buồn nôn

-Oẹ..ẹe...\_Nó bịt miệng chạy ngay vào WC

Hắn thấy thế rất lo lắng chạy vào hỏi

-Em sao thế vợ? Có cần đi khám không?

-Mấy ngày nay tự nhiên em mệt quá, hôm nay nhìn thấy đĩa trứng tự nhiên thấy buồn nôn\_Nó nét mặt mệt mỏi nói

-Đi anh đưa vợ đi khám\_Hắn nói rồi đưa nó ra xe

Nó và hắn tới bệnh viện, sau một hồi hết khám rồi lại xét nghiệm nó và hắn tới gặp ông bác sĩ

-Bác sĩ à vợ tôi sao thế?\_Hắn lo lắng hỏi

-Cậu...là chồng cô bé?\_Ông bác sĩ nghiêm mặt đầy gọng kính hỏi

-Phải! Là tôi đây, bác sĩ à rốt cuộc vợ tôi bị sao thế\_Hắn sốt ruột

-Căn bệnh này không thể chữa được

-Hả? Ông...ông nói vậy là sao?

-Nó sẽ tự khỏi sau...9 tháng 10 ngày\_Ông bác sĩ mỉm cười trả lời

-Ý ông là...\_Hắn giương như đã hiểu ra vấn đề

-Đồ ngốc anh sắp được làm ba rồi đó\_Nó ngại ngùng nói

-Thật vậy không? Em nói thật hả?\_Hắn vui mừng hỏi nó

Nó không nói gì chỉ gật nhẹ đầu

Khám xong hắn đưa nó về, vừa ra tới hành lang nó gặp một người phụ nữ sắp sửa sinh đang được đưa vào phòng đỡ đẻ

-AAAAAA...đau bụng quá\_Người phụ nữ đó hét

-Cô à, cô hãy bình tĩnh và hít thở\_Cô y tá nói

-Ôi đai bụng quá aaaaaa\_Người phụ nữ đó mắt trợn ngược, nét mặt đau đớn trán đầy mồ hôi...

Sau khi vào phòng đẻ...

-AAAAA..chồng ơi là chồng em không đẻ nữa đâu\_Cô ý hét lên

.....

Nó sau khi chứng kiến toàn bộ nó xanh mặt nuốt nước bọt cái ực

-Chồng ơi...hay...hay vợ chồng mình không đẻ nữa nha, em sợ lắm\_Nó nói nét mặt ái ngại nhìn hắn

Ngay lập tức hắn lườm nó một cái với vẻ mặt giận dữ

-Hi...thôi em sẽ cố gắng\_\_Nó méo mặt cười

-Có thể chứ\_\_Hắn cười tươi nói

-Thôi về thôi chồng\_\_Nó giật tay áo hắn nói

Hắn đưa nó về nhà. Ngay sau khi biết nó có mang ngày nào hắn cũng bảo giúp việc nấu những món ăn bổ dưỡng cho nó làm nó ăn phát ngán luôn.

9 tháng 10 ngày sau....

Ngày gì đến rồi cũng sẽ đến

-Đặng Vũ...em...em đau bụng quá\_\_Nó ở dưới nhà gọi hắn

-Hả? Em...em sắp sinh hả?\_\_Hắn luống cuống

-Chắc là vậy...Mau...mau đưa em tới bệnh viện...mau lên!!!\_\_Nó nói, một tay ôm bụng

Hắn đưa nó ra xe rồi tới bệnh viện. Sau khi nó được đưa vào phòng để đỡ đẻ thì hắn cũng nhanh chóng đi lấy một chiếc áo của bệnh viện khoác vào rồi vào với nó (bệnh viện này cho phép người thân vào ạ)

-AAAAAA đau...đau quá...AAA...\_\_Nó hét lên

-Cô hãy bình tĩnh và hít vào, thở ra. Đúng rồi...\_\_Cô y tá nói

-Vợ à em hãy cố lên\_\_Hắn cầm tay nó nói

-AAAAA...tất cả là tại anh đó...đau quá...\_\_Nó vừa la hét vừa...cào, cào...rồi giúm tóc hắn @\_\_@

-A vợ! Em bỏ tóc anh ra được không? Rụng hết tóc bây giờ! Em mà không bỏ ra là anh lên chùa ở đó\_\_Hắn nhăn nhó la ó

-Huhu...tất cả là...tại anh đó...aaaaa...\_\_Nó hét lên

-Oe oe oe...\_\_Tiếng khóc được cất lên

-Sinh rồi, bác sĩ ơi sinh rồi! Là một bé trai\_\_Cô y tá vừa bế được đứa bé vừa nói

-AAA...sao tôi vẫn thấy đau bụng vậy\_\_Nó nói

-Mau...mau là sinh đôi\_\_Ông bác sĩ nói

-Cô à cô hãy cố lên thêm một lần nữa đi\_\_Ông bác sĩ nói với nó

Và...1,2,3...

-Oe oe oe...\_\_Thêm một tiếng khóc nữa cất lên báo hiệu một sinh linh nữa được trào đời trong niềm hạnh phúc của bao người

-Bác sĩ là một bé gái

-Thật tốt quá, chúc mừng hai người\_\_Ông bác sĩ nói với nó và hắn

-Em nghe thấy gì chưa Anh Thư\_\_Hắn vui mừng nói với nó

Nó mỉm cười hạnh phúc dù nét mặt có chút mệt mỏi. Còn hắn thì...quần áo te tua vì bị nó...cào cào, đầu tóc thì bù xù...trông thật thảm hại \*\_\*

Hắn vui mừng ra bế hai đứa con của mình

-Con ngoan, con ngoan để ta nghĩ cho hai con một cái tên thật là hay nào\_\_Hắn nhìn hai đứa bé âu yếm nói

-Mình đặt tên con là Trần Hoàng Minh Phong và Trần Hoàng Thùy Linh được không?\_\_Nó nhìn hắn rồi nói

Được! Anh thấy hai tên đó hay đấy\_\_Hắn tươi cười nhìn nó

-Nào nào Minh Phong, Thùy Linh ngoan ba thương\_\_Hắn nhìn hai đứa bé cười hạnh phúc

Cuộc sống của nó và hẳn cứ như vậy, một cuộc sống vui tươi trong một mái ấm hạnh phúc tràn ngập tiếng cười cùng với những đứa con của họ...

—————END—————

Tg: lần này là hết thật đấy hì

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sao-choi-toi-yeu-em>*